บทบาทของเมืองกวางโจวกับการเป็นเมืองท่าที่สำคัญ

นางสาว พรปวีณ์ ด่านมิ่งเย็นวงศ์

ภาคนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต

สาขาเอเชียศึกษา

คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2557

ลิขสิทธิ์คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

หัวข้อสารนิพนธ์ บทบาทของเมืองกวางโจวกับการเป็นเมืองท่าที่สำคัญ

ชื่อนักศึกษา นางสาวพรปวีณ์ ด่านมิ่งเย็นวงศ์

อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. วิชัย ศรีคำ

สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

ปีการศึกษา 2557

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการเป็นเมืองท่าของกวางโจวและความเป็นมาของเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ข้อมูลที่นำมาใช้เป็นข้อมูลทุติยภูมิจากหน่วยงานหลายแห่งที่รวบรวมไว้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสหกรรม ลักษณะทางภูมิศาสตร์ เส้นทางการคมนาคม การส่งออก และการนำเข้าสินค้าภายในประเทศ โดยนำข้อมูลทุติยภูมิที่ได้มาจัดทำเป็นตาราง กราฟ และแผนที่ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ผลการศึกษาพบว่า

นครกวางโจวเป็นเมืองสำคัญในเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำจูเจียงและเป็นศูนย์กลางทางการค้าและธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดของจีนตอนใต้ เศรษฐกิจของนครกวางโจวมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของประเทศจีน ซึ่งถือเป็นเมืองท่าแห่งแรกของแดนมังกรที่มีการติดต่อการค้ากับต่างประเทศและมีความประวัติศาสตร์ ยาวนานกว่า 2,800 ปี เป็นจุดเริ่มของเส้นทางสายไหมทางทะเล

ลักษณะภูมิประเทศมีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ เพราะติดกับทะเลจีนใต้ปากแม่น้ำไข่มุกยังเชื่อมต่อกับทะเลซึ่งใกล้กับมาเก๊าและฮ่องกง เมืองนี้ยังเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางสายไหม ได้รับการขนานนามว่าเป็น “ประตูภาคใต้ของจีน” ในฐานะเมืองท่าทางการค้าที่มีลักษณะที่โดดเด่นจึงดึงดูดให้ชาวต่างชาติจำนวนมากเดินทางมาเพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าเรื่อยมา จนกระทั่งมีการระบาดของสงครามฝิ่นในปีค.ศ. 1839 แต่เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 1949 กว่างโจวถูกยึดครองโดยกองกำลังคอมมิวนิสต์ การยึดครองครั้งนี้นำความเจริญรุ่งเรืองใหม่ๆเข้ามา เมื่อเติ้งเสี่ยวผิงขึ้นสู่อำนาจในช่วงปลายปีค.ศ. 1970 มีการปฏิรูปที่นำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและใช้

ประโยชน์จากการที่มีความใกล้ชิดกับฮ่องกงและสะดวกในการเข้าถึงแม่น้ำเพิร์ลได้ ส่งผลให้เมืองพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งได้ประโยชน์จากการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและการไหลเข้ามาของแรงงานราคาถูก

หลังจากได้สถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้น งานแสดงสินค้าเพื่อการส่งออก ได้จัดที่นครกวางโจวตั้งแต่ปี 2500 เป็นการจัดงานเจรจาธุรกิจและแสดงสินค้านานาชาติขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นเวทีพบปะสาหรับผู้ประกอบการหลากหลายประเภททั้งจีนและต่างชาติ เปิดโอกาสให้พูดคุยทางธุรกิจ เจรจาระดมทุน แนะนาองค์กร และนาเสนอสุดยอดสินค้า นวัตกรรม การค้นคว้าและวิจัยสู่สาธารณะชน จัดได้ว่าเป็นงานแสดงสินค้าแห่งแรก มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศจีน และมีปริมาณการซื้อขายมากที่สุดในประเทศจีนทำให้สร้างรายได้มหาศาล

กว่างโจวยังเป็นพื้นที่ส่วนแรกๆ ที่รัฐบาลจีนเริ่มใช้ ‘นโยบายเปิดกว้าง’ อันนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยถือเป็นเมืองที่มีศักยภาพเป็นอันดับ 3 จากบัญชีรายชื่อ 10 เมืองใหญ่ของจีน ตลอดจนเป็นเมืองแม่เหล็กดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติที่สำคัญอย่างมาก และเป็นฐานการผลิตสินค้าอุตสหกรรมขนาดเล็ก อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องใช้ไฟฟ้า สิ่งทอ รวมไปถึงอุตสหกรรมขนาดใหญ่ อาทิ รถยนต์ เครื่องจักรกล เป็นต้น ซึ่งกวางโจวเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ที่สำคัญที่สุดของจีนที่มูลค่าส่งออกและสร้างรายได้ให้กับประเทศจีนมหาศาล

ที่ผ่านมากว่างโจวได้ชื่อว่าเป็นเขตอุตสาหกรรมที่รุดหน้ากว่าพื้นที่อื่นของประเทศในหลายด้าน โดยมีเป้าหมายยกระดับศักยภาพการแข่งขันอุตสาหกรรมหลักให้เจริญรุดหน้ายิ่งๆ ขึ้นไป โดยเป็นเมืองที่มีผลผลิตโดยรวมมากที่สุด นอกจากนั้นยังมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก ทันสมัย มีระบบรถไฟใต้ดิน รวมทั้งปัจจัยทางภูมิศาสตร์ต่างๆที่เหนือกว่าประเทศอื่น ปัจจัยเหล่านี้ล้วนส่งผลให้กว่างโจวเป็นเมืองท่าที่สำคัญของประเทศจีน

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนีสำเร็จได้ด้วยความกรุณาของ ศาสตราจารย์ ดร. วิชัย ศรีคำ ที่ได้ให้คำปรึกษา ความช่วยเหลือ และตรวจทานข้อบกพร่องต่างๆ จนเสร็จสมบรูณ์ ผู้ศึกษาขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคุณพ่อ คุณแม่ ที่ได้ให้การสนับสนุนผู้ศึกษา ทำให้ผู้ศึกษาได้รับประสบการณ์ชีวิตที่ดีการจากศึกษา

ขอขอบคุณคุณสุจิตจา รัศมี และ คุณจิรายุ ด่านมิ่งเย็นวงศ์ สำหรับความกรุณาช่วยเหลือตลอดระยะเวลาการศึกษาของผู้ศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนทุกคนสำหรับกำลังใจและความช่วยเหลือที่คอยผลักดันให้ผู้ศึกษามีแรงใจในการทำสารนิพนธ์ครั้งนี้

คุณค่าและประโยชน์อันเนื่องมาจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้ศึกษาขอมอบให้แก่ครอบครัวที่ให้การสนับสนุน ความช่วยเหลือ รวมทั้งเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา จนกระทั้งผู้ศึกษาสำเร็จการศึกษา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญรูปภาพ	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
วิธีการศึกษา	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	5
ภูมิศาสตร์ทั่วไปของมณฑลกวางตง	5
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการขนส่ง	12
ปัจจัยกำหนดที่ตั้งอุตสาหกรรม	20
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	25
การเก็บรวบรวบข้อมูล	25
แหล่งที่มาของข้อมูล	25
การจัดกระทำข้อมูล	25
วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล	25
สถิติหรือเทคนิคเชิงปริมาณที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์	26
เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย	26
บทที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูล	27
การศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมาของเศรษฐกิจกวางโจวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน	27
ข้อมูลเศรษฐกิจที่สำคัญ	32
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	40

เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลเป็นเมืองท่าของกวางโจว 42
ภูมิประเทศและที่ตั้ง 42
ภูมิอากาศ 43
แหล่งทรัพยากรสำคัญ 44
ขนาดประชากร 44
แรงงานและการจ้างงาน 45
เมืองเอกและเมืองสำคัญ 45
การคมนาคมทางอากาศ 47
การคมนาคมทางน้ำ 48
สภาพทั่วไปภายในท่าเรือ 50
สิ่งอำนวยความสะดวกภายในท่าเรือ 56
การคมนมคมทางรถไฟ 59
การคมนาคมทางบก 61
เพื่อศึกษาทิศทางของเมืองกวางโจวในอนาคต 62
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ 67
สรุปผลการศึกษา 67
ข้อเสนอแนะ 70
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป 70
ข้อจำกัดในการทำวิจัยครั้งนี้ 70
บรรณานุกรม 71
ประวัติผู้ศึกษา 75
แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์ 76

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. ตารางรูปแบบการปกครองในประเทศจีน	8
2. ตารางสินค้าส่งออกหลักของท่าเรือกวางโจว	32
3. ตารางสินค้านำเข้าหลักของท่าเรือกวางโจว	37
4. ตารางภูมิอากาศเมืองกวางโจว	43
5. ตารางราคาขนส่งสินค้าคอนเทนเนอร์ทางรถไฟจากท่าเรือกวางเจา ไปยังเมืองสำคัญในประเทศจีน	53
6. ตารางขนส่งสินค้าทางรถบรรทุกจากเมืองกวางโจวไปยังมณฑลอื่นๆ ในตอนในของประเทศจีน	55
7. ค่าธรรมเนียมต่างๆที่เรียกเก็บของท่าเรือกวางโจว	56
8. ระยะทางการขนส่งทางทะเลจากกวางโจวไปยังเมืองต่างๆของจีน	58
9. ข้อมูลรถไฟใต้ดินในกวางโจว	59
10. การคมนาคมในกวางโจว	61

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่		หน้า
1.	แผนที่ประเทศจีน	6
2.	แสดงการแบ่งเขตและภูมิภาคของประเทศจีน	8
3.	แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการขนส่ง	13
4.	แผนที่การแบ่งเขตของเมืองกวางโจว	27
5.	แผนที่แสดงเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง	45
6.	ท่าอากาศยานซินไป๋หยุน	47
7.	การตัดกันของแม่น้ำจูเจียงในกวางโจว	48
8.	เส้นทางการเดินรถไฟใต้ดินในกวางโจว	59

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กวางโจว หรือ กวางเจาเป็นเมืองเอกที่ตั้งอยู่บนภาคกลางตอนใต้ของมณฑลกวางตุ้ง ซึ่งเป็นทางเหนือของเกาะสามเหลี่ยมแม่น้ำจูเจียง กว่างโจวติดกับทะเลจีนใต้ อยู่ใกล้กับฮ่องกงและมาเก๊า มีพื้นที่เป็นภูเขาขนาดเล็ก มีแม่น้ำสายยาวเป็นอันดับ 3 ของประเทศไหลผ่านระยะทาง 2,122 กิโลเมตร (http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%A7%E0%B9%88%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%82%E0%B8%88%E0%B8%A เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)และเป็นเมืองใหญ่สุดทางภาคใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีนซึ่งเป็นมณฑลซึ่งเป็นที่ตั้งของเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้ง 3 แห่งของจีน คือ เซินเจิ้น จูไห่ และ ซัวเถา มีความประวัติศาสตร์ ยาวนานกว่า 2,800 ปี เป็นจุดเริ่มของเส้นทางสายไหมทางทะเลในครั้งอดีต และยังเคยเป็นเมืองท่าเสรีแห่งแรกและแห่งเดียวที่เปิดต้อนรับชาวตะวันตกที่เข้ามาติดต่อค้าขาย

ปัจจุบันมีท่าเรือการค้าระหว่างประเทศที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในพื้นที่ตอนใต้ของประเทศจีนและได้รับสถานะเป็นหนึ่งในสามเมืองท่าและเมืองที่มีผลผลิตโดยรวมมากที่สุดของจีน นอกจากนั้นยังมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก ทันสมัย เป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางทะเล ทางอากาศ และทางบก มีการคมนาคมขนส่งที่สะดวกและทันสมัย ปัจจุบันกว่างโจวไม่เพียงแต่มีการจราจรทางน้ำที่เฟื่องฟูมั่งคั่ง แต่ยังมีสายการบินนานาชาติบินเข้าออกมากมาย ภายในเมืองมีรถไฟใต้ดินครอบคลุมเมืองชั้นในทั้งหมด รถโดยสารประจำทางด่วนพิเศษ และรถไฟฟ้าไร้ราง กว่างโจวจึงอยู่ในฐานะเมืองที่สำคัญยิ่งของประเทศจีนในด้านการค้ากับต่างประเทศ และได้รับการขนานนามว่าเป็นประตูด้านใต้ของประเทศจีน รวมทั้งด้านภูมิอากาศ อาหาร การดำรงชีวิต ตลอดจนความเป็นอยู่ก็มีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย

แม้จะเป็นศูนย์กลางในการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน แต่กว่างโจวยังมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานในรูปสถานที่สำคัญต่างๆ ปัจจุบันกว่างโจวมีบทบาทเป็นเมืองในเขตเศรษฐกิจการค้าที่มีความเจริญรุ่งเรืองมากที่สุดในภาคใต้ของจีน และมีงานแสดงสินค้าแห่งประเทศจีนที่มีชื่อเสียงทั่วโลก China Import and Export Fair จัดขึ้นที่กว่างโจวเป็นประจำ และได้ชื่อว่าเป็นงานอันดับหนึ่งแห่งประเทศจีนโดยมีขนาดใหญ่ที่สุด ระยะเวลาจัดงานนานที่สุด เกรดสินค้าดีที่สุด และจำนวนครั้ง

ค้าขายสำเร็จมากที่สุด นอกจากนี้ ศูนย์แสดงสินค้านานาชาติกว่างโจวจะช่วยยกระดับงานจากอันดับหนึ่งแห่งประเทศจีนเป็นงานแสดงสินค้าระดับโลก (http://www.123tochina.com/web/news_detail2.asp?id=75 เข้าถึงเมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

จากข้างต้นจะสามารถเห็นให้เห็นถึงความสำคัญของเมืองกวางโจวที่เติบโตขึ้นตลอดและมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลกในปัจจุบันเพิ่มขึ้นอย่างมาก ด้วยปัจจัยทางภูมิศาสตร์ของเมืองกวางโจวที่เอื้อต่อการคมนาคมและเป็นประตูการค้าที่สำคัญที่สุดของจีนตอนใต้อีกทั้งเป็นเมืองยุทธศาสตร์สำคัญของเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมลุ่มน้ำจูเจียง ทำให้รัฐบาลให้ความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาศักยภาพของเมืองอย่างไม่สิ้นสุด อาทิ การสร้างท่าเรือน้ำลึกหลายแห่งเพื่อรองรับเรือขนส่งสินค้าได้มากยิ่งขึ้นและยังเป็นตัวกระตุ้นการขยายตัวของเศรษฐกิจเพื่อดึงผู้ประกอบการเข้ามาลงทุนในกวางโจวเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจ “ บทบาทของเมืองกวางโจวกับการเป็นเมืองท่าที่สำคัญ “ เพื่อศึกษาความสำคัญและปัจจัยที่ทำให้ของเมืองกวางโจวมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจโลกและทิศทางการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวปัจจุบัน เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศกวางโจวในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และการคมนาคมที่มีผลต่อการเป็นเมืองท่าของกวางโจว

3. เพื่อศึกษาทิศทางการเจริญเติบโตของเมืองกวางโจวในอนาคต

3.ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความเป็นมาของเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2. ทำให้ทราบถึงปัจจัยทางภูมิศาสตร์และการคมนาคมที่มีผลต่อการเป็นเมืองท่าของกวางโจว

3. ทำให้ทราบถึงทิศทางการเจริญเติบโตของเมืองกวางโจวในอนาคต

4.ขอบเขตของการศึกษา

1. ศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์และการคมนาคมในเมืองกวางโจว

2. ศึกษาความเป็นมาของเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวตั้งแต่ ค.ศ. 1700 – 2014

5.วิธีการศึกษา

1. เก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่อไปนี้

    1.1 รวบรวมหนังสือจากห้องสมุดหลายๆแห่ง

    1.2 รวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่างๆทางอินเตอร์เน็ต

2. นำข้อมูลที่ได้มาศึกษาวิเคราะห์

3. เรียบเรียงผลการศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย

6. นิยามศัพท์

เมืองท่า หมายถึง เมืองสำคัญที่ตั้งอยู่ริมทะเลหรือแม่น้ำซึ่งใช้เป็นที่ให้ความสะดวกต่าง ๆ ในการขนถ่ายสินค้าและผู้โดยสารขึ้นหรือลงเรือเดินทะเล

ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ หมายถึง ลักษณะทางพื้นที่ ลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ และทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งมีผลต่อเหตุการณ์หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

การคมนาคมขนส่งสาธารณะ หมายถึง บริการคมนาคมขนส่งผู้โดยสารที่สามารถใช้ได้โดยสาธารณชน แตกต่างจากแท็กซี่ หรือรถเมล์เช่าเหมาคันที่จะไม่รับผู้โดยสารแปลกหน้าหากไม่มีการตกลงกันก่อนล่วงหน้า แต่การคมนาคมขนส่งสาธารณะรวมไปถึงรถประจำทางสาธารณะ รถราง รถลาก และรถไฟ รวมถึงระบบขนส่งมวลชนเช่นรถไฟฟ้าและรถไฟฟ้าใต้ดิน และเรือข้ามฟาก สายการบิน รถทัวร์ และรถไฟความเร็วสูง

ท่าเรือ หมายถึง หมายถึงอาณาบริเวณพื้นที่สำหรับให้เรือเข้าจอดเทียบท่า มีการทอดสมอเรือ มีอุปกรณ์หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการดำเนินกิจกรรมระหว่างเรือกับชายฝั่ง เช่น การขนถ่ายสินค้าจากเรือขึ้นสู่ฝั่ง หรือจากเรือลงเรือ

อุตสาหกรรม หมายถึง กระบวนการแปรรูป หรือ การผลิตสิ่งของจากวัตถุดิบให้เป็นวัสดุใหม่ เพื่อให้ใช้ประโยชน์ได้ตามวัตถุประสงค์ โดยการใช้เครื่องจักรหรือแรงคน เพื่อให้ผลิตได้ครั้งละมาก ๆ จนสามารถนำไปขายเป็นสินค้าได้

อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ หมายถึง อุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงาน เครื่องจักร อุปกรณ์และเงินทุนสูงมาก

อุตสาหกรรมขนาดย่อม หมายถึง อุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ตลอดจนเงินทุนน้อยกว่าอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ ส่วนมากเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเครื่องอุปโภคทั่วไป

อุตสาหกรรมในครัวเรือน หมายถึง อุตสาหกรรมที่ทำกันภายในครอบครัว ในบ้านที่อยู่อาศัย เป็นอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่ทำผลิตภัณฑ์ที่ใช้ความชำนาญทางฝีมือ

การค้าระหว่างประเทศ หมายถึง กิจกรรมที่มีการซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการระหว่างประเทศ อาจเป็นการแลกเปลี่ยนสิ่งของกันโดยตรง หรือการค้าโดยใช้เงินเป็นสื่อกลาง ทำให้มีการเคลื่อนย้ายเงินทุนและวิทยาการเทคโนโลยีต่างๆ ระหว่างประเทศ การค้าระหว่างประเทศจะต้องมีการตกลงว่าจะใช้เงินสกุลใดในการค้านั้น แล้วจึงมีการแลกเปลี่ยนเงินตามอัตราการแลกเปลี่ยนของสกุลที่ตกลงกันแล้วจึงนำมาชำระค่าสินค้าตามที่ตกลงกัน

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย ดังนี้

1. ภูมิศาสตร์ทั่วไปของมณฑลกวางตง
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการขนส่ง
3. ปัจจัยกำหนดที่ตั้งอุตสาหกรรม

1. ภูมิศาสตร์ทั่วไปของมณฑลกวางตง

ที่ตั้ง / ขนาดพื้นที่

มณฑลกวางตุ้งหรือมณฑลกว่างตง (广东省) มีชื่อย่อว่า เยี่ยว์ (粤, Yue) ตั้งอยู่ทางแนวชายฝั่งทะเลตอนใต้ของจีน มีพื้นที่ 179,812.7 ตร.กม. มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ 15 ของประเทศจีน มีพื้นที่ประมาณร้อยละ 35 ของพื้นที่ประเทศไทย ทิศเหนือติดกับมณฑลหูหนานและมณฑลเจียงซี ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับมณฑลฝูเจี้ยน ทิศตะวันตกติดกับเขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกวางสี และตลอดแนวชายฝั่งทะเลทิศใต้ติดกับทะเลจีนใต้ ใกล้กับเมืองฮ่องกงและเมืองมาเก๊า พื้นที่จุดยุทธศาตร์ด้านเศรษฐกิจและการคมนาคมขนส่งที่สำคัญของประเทศจีน ซึ่งเป็นประตูสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ลักษณะภูมิประเทศของมณฑลกวางตุ้งมีพื้นที่ทางเหนือยกตัวสูงกว่าทางใต้ มีเทือกเขาและภูเขาขนาดเล็กตัดสลับกับที่ราบ มีที่ราบร้อยละ 23 ที่ราบสูงร้อยละ 19 และภูเขาร้อยละ 58 ของพื้นที่ทั้งหมด มีชายฝั่งทะเลยาว 4,114.3 กม.แม่น้ำสายสำคัญที่ไหลผ่านมณฑลกวางตุ้ง คือ แม่น้ำจูเจียง(珠江) หรือ Pearl River ซึ่งเป็นแม่น้ำสายที่ยาวเป็นอันดับ 4 ของประเทศจีน ไหลผ่านเมืองต่าง ๆ เป็นระยะทาง 2,214 กม. ความยาวรองจากแม่น้ำแยงซี (长江) แม่น้ำฮวงโห (黄河) และแม่น้ำซ่งฮัวเจียง (松花江)มณฑลกวางตุ้งแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 21 เมืองใหญ่ 23 เมืองระดับอำเภอ 41 อำเภอ และ 3 เขตปกครองตนเอง โดยมีนครกว่างโจว เป็นเมืองเอกของมณฑลกวางตุ้ง (http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/guangdong/ เข้าถึงเมื่อวันที่ 18พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

ที่มา : http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about-china/country/guangdong/

ข้อมูลประชากร

ในปี 2555 มณฑลกวางตุ้งมีประชากร 105.94 ล้านคน เป็นมณฑลที่มีประชากรมากเป็นอันดับ 1 ของประเทศจีน หรือคิดเป็น 7.8% ของประชากรรวมทั้งประเทศ โดยมีสัดส่วนของผู้ชายมากกว่าผู้หญิง คิดเป็นชาย 52.6% หญิง 47.4% มีความหนาแน่นประชากร 590 คน ต่อตร.กม. มีอัตราการเกิด 11.60% และอัตราการตาย 4.65% นครกว่างโจวมีประชากรประมาณ 12.8 ล้านคน เป็นชนชาติฮั่น 97.46%

สภาพภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเขตร้อนชื้น ทำให้มีฤดูร้อนที่ยาวนานและฤดูหนาวที่อบอุ่น โดยฤดูฝนจะอยู่ในช่วงเดือนเมษายนถึงกันยายน อุณหภูมิต่ำสุดอยู่ระหว่าง 16-19 องศาเซลเซียสในเดือนมกราคม และสูงสุด 28-29 องศาเซลเซียสในเดือนกรกฎาคม โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ 22.3 องศาเซลเซียส

ทรัพยากรสำคัญ

มณฑลกวางตุ้งมีแม่น้ำไหลผ่านหลายสาย และเป็นพื้นที่ลุ่มแม่น้ำ ซึ่งกินพื้นที่ถึง 99.8 เปอร์เซ็น ของพื้นที่ มีแนวชายฝั่งทะเลที่ยาว และมีอาณาเขตทะเลที่กว้าง จึงทำให้มีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ สามารถผลิตสินค้าทางการประมงได้ถึง 4 ล้านตันต่อปี อีกทั้งมณฑลกวางตุ้งมีสภาพภูมิอากาศและดินที่เหมาะแก่การเพาะปลูก โดยผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญคือ อ้อย ข้าว ชา ลิ้นจี่ ลำไย กล้วยเป็นต้น

ประวัติศาสตร์ / วัฒนธรรม

มณฑลกวางตุ้งเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ตั้งแต่ 1แสนปี ถูกเรียกชื่อเป็นกวางตุ้ง ในสมัยราชวงศ์ชิงตั้งแต่ปี ค.ศ. 887 กวางตุ้งใช้เทคโนโลยีการผลิตของตะวันตก กลายเป็นแหล่งผลิตน้ำตาลที่สำคัญหลังสงครามฝิ่น ในปี ค.ศ. 1842 อีกทั้งเป็นที่ตั้งโรงงานผลิตปืนในปี ค.ศ. 1866 และโรงงานปั่นด้ายแห่งชาติในปี ค.ศ. 1873 มณฑลกวางตุ้งกลายเป็นฐานการผลิตที่ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในประเทศจีน ภายหลังการปฏิวัติประเทศ ทำให้กวางตุ้งมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ในปี 1984 กวางตุ้งกลายเป็นมณฑลอันดับ 1 ของประเทศ ที่มีมวลรวมการบริโภคสินค้าปลีกในสังคม มวลรวมการส่งออก ยอดรวมการลงทุนจากต่างชาติ และตัวบ่งชี้การเติบโตทางเศรษฐกิจอื่นๆ มากที่สุด ของจีน กวางตุ้งเป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมหลิ่งหนาน（岭南）เป็นบ้านเกิดและวัฒนธรรมดั่งเดิมของชาวจีนโพ้นทะเลส่วนใหญ่ ซึ่งมีลักษณะเฉพาะคือ นิสัยเปิดกว้าง เมตาอารี และรักความสงบ

- วัฒนธรรมอาหารหลิ่งหนาน

มาจากการผสมผสานของ อาหารกว่างโจว เฉาโจว เค่อเจีย และกุ้ยโจว เน้นความสดใหม่ของวัตุดิบ มีลักษณะรส 5 ประการคือ เปรี้ยว หวาน ขม เผ็ด เค็ม และสด

- วัฒนธรรมการดื่มชา หรือ หยัมฉา（饮茶）

ในภาษาถิ่นกวางตุ้ง ซึ่งนิยมดื่มชา พร้อมกับรับประทานติ่มซัมในตอนเช้า อีกทั้งยังเป็นวัฒนธรรมทางธุรกิจที่สำคัญของคนกวางตุ้ง ทำให้วัฒนธรรรมการดื่มชาของกวางตุ้งนั้นมีอัตลักษณ์ที่บ่งบอกความเป็นกวางตุ้งอย่างชัดเจน (คล่อง ศิรประภาธรรม, 2549 : 3)

ข้อมูลด้านการปกครอง

การแบ่งเขตการปกครองของจีนจะแบ่งเป็นแต่ละมณฑล ซึ่งแต่ละมณฑลก็จะมีเมืองสำคัญและเมืองต่าง ๆ โดยแต่ละเมืองจะแบ่งเป็นเขตและอำเภอ โดยถ้าบริเวณนั้นอยู่ใกล้เมืองจะเรียกว่าเขต ถ้าอยู่ไกลออกไปจากเมืองจะเรียกว่าอำเภอ และในแต่ละเขตหรืออำเภอ ก็จะประกอบด้วยตำบล ชุมชนและหมู่บ้าน โดยหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเมืองก็จะเรียกว่าเป็นชุมชน ทั้งนี้ อำเภอเมื่อมีการพัฒนามากขึ้นก็สามารถยกระดับขึ้นเป็นเมืองระดับอำเภอได้

การแบ่งเขตการปกครองมณฑลกวางตุ้งแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 21 เมืองหรือจังหวัด (市) 23 เทศมณฑลระดับเมือง 41 เทศมณฑล (县) 54 เขต (区) และ 3 เขตปกครองตนเอง (自治县)

เมือง<u>เฉาโจว</u> (แต้จิ๋ว) (潮州市)	
ประเภท	**ชื่อ**
เขต	**<u>เซียงเฉียว</u> (湘桥区)**

เทศมณฑล	เฮาอัน (潮安县) เล่าผิง (饶平县)
เมืองตงก่วน (东莞市)	
	ไม่มีเขตการปกครองระดับเทศมณฑล แต่เมืองมีอำนาจปกครองเขตตำบลโดยตรง
เมืองฝอซาน (佛山市)	
เขต	ฉานเฉิง (禅城区) เกาหมิง (高明区) หนานไฮ่ (南海区) ซันฉุ่ย (三水区) ชุ่นเต๋อ (顺德区)
เมืองกว่างโจว (广州市)	
เขต	ไป๋หยุน (白云区) ไห่จู (海珠区) ฮัวตู (花都区) หวงปู้ (黄埔区) ลี่วัน(荔湾区) หลัวกัง (萝岗区) หนานชา (南沙区) ปานหยู (番禺区) เทียนเหอ (天河区) ยั่วซิ่ว (越秀区)
เมือง	ฉงฮั่ว (从化市) เจิงเฉิง (增城市)
เมืองเหอหยวน (河源市)	
เขต	หยวนเฉิง (源城区)
เทศมณฑล	เหอผิง (和平县) เหลียนผิง (连平县) หลงชวน (龙川县) ตงหยวน (东源县) สื่อจิน (紫金县)
เมืองฮุ่ยโจว (惠州市)	
เขต	ฮุ่ยเฉิง (惠城区) ฮุ่ยเหยียน (惠阳区)
เทศมณฑล	โป๋หลัว (博罗县) ฮุ่ยตง (惠东县) หลงเหมิน (龙门县)
เมืองเจียงเหมิน (江门市)	
เขต	เจียงไฮ่ (江海区) เผิงเจียง (蓬江区) ซินฮุ่ย (新会区)
เมือง	เอินผิง (恩平市) เห้อซาน (鹤山市) ไคผิง (开平市) ไถซาน (台山市)
เมืองเจี๋ยหยาง (กิ๊กเอี๊ย) (揭阳市)	
เขต	หลงเฉิง (榕城区)

เมือง	ผู่หนิง (普宁市)
เทศมณฑล	หุ้ยไหล (惠来县) เจียตง (揭东县) เจียซี (开平市)
เมืองเม่าหมิง (茂名市)	
เขต	เม่ากั่ง (茂港区) เม่าหนาน (茂南区)
เมือง	เกาโจว (高州市) ฮั่วโจว (化州市) ซิ่นอี๋ (信宜市)
เทศมณฑล	เตี้ยนไป๋ (电白县)
เมืองเหมยโจว (梅州市)	
เขต	เหมยเจียง (梅江区)
เมือง	ชิงหนิง (兴宁市)
เทศมณฑล	ต้าปู่ (大埔县) เฟิงชุ่น (丰顺县) เจียงหลิ่ง (蕉岭县) เหม่ยเซี่ยน (梅县) ผิงหย่วน (平远县) อู่หัว (五华县)
เมืองชิงหย่วน (清远市)	
เขต	ชิงเฉิง (清城区)
เมือง	เหลียนโจว (连州市) อิงเต๋อ (英德市)
เทศมณฑล	โฝกัง (佛冈县) ชิงชิง (清新县) หยางซาน (阳山县)
เขตปกครองตนเอง	ชนขาติเย้า เหลียนหนาน (连南瑶族自治县) ชนชาติจ้วงและเย้า เหลียนซาน (连山壮族瑶族自治县)
เมืองซั่นโถว (ซัวเถา) (汕头市)	
เขต	เฉาหนาน (潮南区) เฉาหยาง (潮阳区) เฉิงไฮ่ (澄海区) เหาเจียง (濠江区) จินผิง (金平区) หลงหู (龙湖区)
เทศมณฑล	หนานเอ้า (南澳县)
เมืองซั่นเหว่ย (汕尾市)	
เขต	เฉิง (城区)

เมือง	ลู่เฟิง(陆丰市)
เทศมณฑล	ไฮ่เฟิง (海丰县) ลู่เหอ (陆河县)
เมืองเฉากวน (韶关市)	
เขต	ฉู่เจียง (曲江区) อู่เจียง (武江区) เจินเจียง (浈江区)
เมือง	เล่อชาน (乐昌市) หนานฉง (南雄市)
เทศมณฑล	เหรินฮั่ว (仁化县) ฉื่อชิง (始兴县) เวิงหยวน (翁源县) ชินเฟิง (新丰县)
เขตปกครองตนเอง	ชนชาติเย้า หรู่หยวน (乳源瑶族自治县)
เมืองเซินเจิ้น (深圳市)	
เขต	เป่าอัน (宝安区) ฝูเถียน (福田区) หลงกั่ง (龙岗区) หลัวหู (罗湖区) หนานซาน (南山区) เหยียนเถียน (盐田区)
เมืองหยางเจียง (阳江市)	
เขต	เจียงเฉิง (江城区)
เมือง	หยางชุน (阳春市)
เทศมณฑล	หยางนตง (阳东县) หยางนซี (阳西县)
เมืองหยุนฝู (云浮市)	
เขต	หยุนเฉิง (云城区)
เมือง	หลัวติ้ง (罗定市)
เทศมณฑล	ซินซิง (新兴县) ยู่หนาน (郁南县) หยุนอัน (云安县)
เมืองจั้นเจียง (湛江市)	
เขต	ชื่อขั่น (赤坎区) หมาจาง (麻章区) โปโถว (坡头区) เฉียซาน (霞山区)
เมือง	เหลยโจว (雷州市) เหลียนเจียง (廉江市) อู๋ชวน (吴川市)

เทศมณฑล	สุยชี (遂溪县) สูเหวิน (徐闻县)
เมืองเจ้าชิ่ง (肇庆市)	
เขต	ติ่งหู (鼎湖区) ตวนโจว (端州区)
เมือง	เกาเหย้า (高要市) ซื่อฮุ่ย (四会市)
เทศมณฑล	เต๋อชิ่ง (德庆县) เฟิงไค (封开县) กว่างหนิง (广宁县) หัวจี๋ (怀集县)
เมืองจงซาน (中山市)	
	ไม่มีเขตการปกครองระดับเทศมณฑล แต่เมืองมีอำนาจปกครองเขตตำบลโดยตรง
เมืองจูไฮ่ (珠海市)	
เขต	โต่วเหมิน (斗门区) จินวัน (金湾区) เซียงโจว (香洲区)

(http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A1%E0%B8%93%E0%B8%91%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%95%E0%B8%B8%E0%B9%89%E0%B8%87#.E0.B8.81.E0.B8.B2.E0.B8.A3.E0.B9.81.E0.B8.9A.E0.B9.88.E0.B8.87.E0.B9.80.E0.B8.82.E0.B8.95.E0.B8.81.E0.B8.B2.E0.B8.A3.E0.B8.9B.E0.B8.81.E0.B8.84.E0.B8.A3.E0.B8.AD.E0.B8.87 เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการขนส่ง

ผู้เกี่ยวข้องหลักในระบบการขนส่ง

ระบบการขนส่งมีผู้เกี่ยวข้องหลักแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ผู้จัดส่งสินค้า ผู้ผลิต และลูกค้าโดยทั้ง 3 ฝ่ายจะมีการติดต่อซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้สินค้า หรือบริการเกิดการไหลหรือเคลื่อนย้ายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

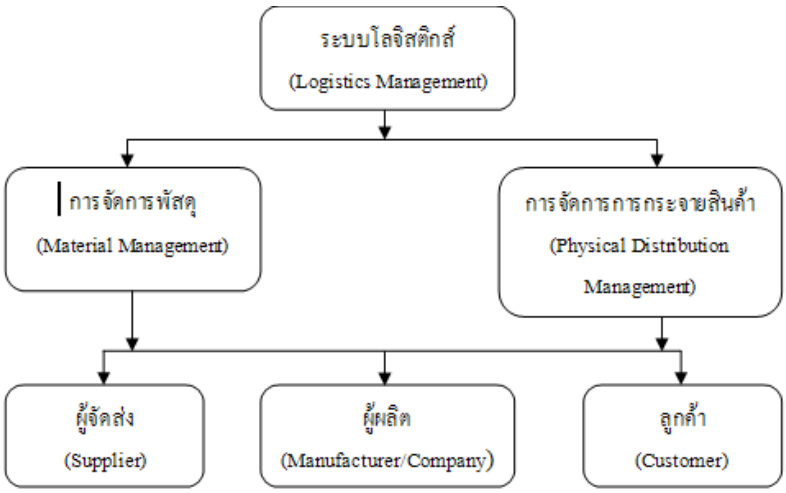

การขนส่ง (Transportation)

การเคลื่อนย้ายสินค้าจากสถานที่หนึ่งเช่นสถานที่ผลิตไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่งและทำให้เกิดความเสียหายน้อยที่สุด ถ้าในความหมายของโลจิสติกส์การขนส่ง หมายถึง การวางแผนและบริหารจัดการเพื่อลำเลียงสิ่งของจากจุดหนึ่งไปยังอีกจุดหนึ่งการขนส่งมีความสำคัญอย่างมากต่อการดำเนิน การทางตลาดทำให้ความเจริญขึ้นอย่าง รวดเร็ว มีการขายอย่างกว้างขวาง

ความหมายของการขนส่ง

ความหมายของการขนส่งโดยทั่วไป หมายถึง การเคลื่อนย้ายบุคคล สิ่งมีชีวิต หรือสิ่งของจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่งโดยอาศัยอุปกรณ์ในการขนส่ง

ความหมายของการขนส่งตามพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 หมายถึง การขนส่งคนสัตว์หรือสิ่งของโดยทางบกด้วยรถ

ความหมายของการขนส่งทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง การเคลื่อนย้ายบุคคล สิ่งมีชีวิตหรือสิ่งของ จากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง โดยอาศัยอุปกรณ์ในการขนส่ง ตามความ-ต้องการและเกิดอรรถประโยชน์ (http://chonburi.dlt.go.th/ks/kitsana.ppt เข้าถึงเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

บทบาทของการขนส่ง

บทบาทของการขนส่งที่สำคัญต่อการดำเนินธุรกิจนั้น มีดังนี้ การขนส่งก่อให้เกิดอรรถประโยชน์เกี่ยวกับสถานที่และเวลา การขนส่งเป็นการเคลื่อนย้ายบุคคล สิ่งที่มีชีวิต หรือสิ่งของจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ซึ่งการเคลื่อนย้ายสิ่งของหรือสินค้าจากที่หนึ่งที่มีสินค้าจำนวนมากเกินความต้องการของผู้บริโภค ไปอีกที่หนึ่งที่ความต้องการของผู้บริโภคมีมากกว่าสินค้า จะทำให้

ราคาของสินค้าเพิ่มขึ้นและการขนส่งที่มีประสิทธิภาพทำให้เกิดการประหยัดเวลาในการขนส่ง และการเดินทาง การขนส่งเป็นตัวเชื่อมโยงการ-ผลิตและการบริโภค การขนส่งเป็นการเคลื่อนย้ายวัตถุดิบจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อนำมาผลิตสินค้า (สถาบันที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินธุรกิจ, 2553)

ความสำคัญของการขนส่ง

ความสำคัญของการขนส่ง สามารถแบ่งออกได้ ดังนี้

ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ การขนส่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ดังนี้

1. การขนส่งช่วยขยายตลาดให้กว้างขึ้น เมื่อธุรกิจทำการผลิตสินค้าได้ การขนส่งจะทำหน้าที่ในการกระจายสินค้าไปสู่ผู้บริโภคทั้งภายในและภายนอกประเทศ ทำให้ตลาดของสินค้าขยายตัวกว้างขึ้น รายได้จากการจำหน่ายสินค้าเพิ่มมากขึ้นธุรกิจก็จะเป็นธุรกิจที่มีขนาดใหญ่
2. การขนส่งช่วยลดต้นทุนในการผลิต ในการผลิตธุรกิจจำเป็นต้องมีการขนย้ายวัตถุดิบจากแหล่งวัตถุดิบมายังแหล่งผลิต การขนส่งที่มีประสิทธิภาพจะสามารถขนส่งวัตถุดิบในแต่ละครั้งได้เป็นจำนวนมาก ซึ่งช่วยประหยัดต้นทุนในการผลิตสินค้าได้ และการที่ธุรกิจสามารถขยายตลาดโดยจำหน่ายสินค้าทั้งภายในและภายนอกได้ ทำให้ธุรกิจต้องทำการผลิตสินค้าเป็นจำนวนมาก มีคุณภาพเป็นมาตรฐานเดียวกัน ในการผลิตธุรกิจขนาดใหญ่ จึงใช้เครื่องจักรในการผลิตก่อให้เกิดการผลิตขนาดใหญ่ และช่วยลดต้นทุนในการผลิตต่อหน่วยได้
3. การขนส่งช่วยให้เกิดการจ้างแรงงาน การขนส่งก่อให้เกิดการผลิตขนาดใหญ่ทำให้ธุรกิจมีความต้องการแรงงานมากขึ้น และเป็นการนำแรงงานจากที่หนึ่งที่มีแรงงานจำนวนมากไปอีกที่หนึ่งที่มีความต้องการแรงงาน เช่น คนงานจากภาคตะวันออก- เฉียงเหนือซึ่งมีภูมิประเทศค่อนข้างแห้งแล้ง คนส่วนใหญ่ไม่มีงานทำ การขนส่งทำให้คนงานจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือสามารถมาทำงานในภาคกลางหรือภาคตะวันออก ที่มีความต้องการแรงงานได้ หรือคนงานในประเทศไทยเดินทางไปทำงานต่างประเทศ ก็เนื่องจากการขนส่งที่มีประสิทธิภาพนั้นเอง
4. การขนส่งช่วยให้เกิดดุลยภาพในระดับราคาสินค้า ธุรกิจเมื่อผลิตสินค้าการ-ขนส่งจะทำหน้าที่นำสินค้าจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค เช่น จังหวัดจันทบุรี ในฤดูกาลเงาะ จะมีผลผลิตเงาะออกมาสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก การขนส่งที่มีประสิทธิภาพสามารถ นำเงาะไปจำหน่ายได้ในทุกจังหวัดทั่วประเทศ และราคาของเงาะที่จำหน่ายในแต่ละจังหวัดจะเป็นราคาที่ใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดดุลยภาพในระดับราคา ถ้าการขนส่งไม่มีประสิทธิภาพเงาะในจังหวัดจันทบุรีจะมีราคาถูกมาก ส่วนเงาะที่จำหน่ายในจังหวัดอื่น จะมีราคาสูงมาก เป็นต้น

5. การขนส่งช่วยให้สินค้าถึงผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ การขนส่งที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพในปัจจุบัน ทำให้สินค้าถึงผู้บริโภคอย่างมีประสิทธิภาพ การขนส่ง ที่รวดเร็วและมีประสิทธิภาพในปัจจุบัน ทำให้สินค้าจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภคทำได้อย่าง มีประสิทธิภาพ เช่น ผู้บริโภคในประเทศคูเวตสั่งซื้อดอกกุหลาบจากจังหวัดเชียงใหม่ การขนส่งที่มีประสิทธิภาพจะทำให้ผู้บริโภคได้รับดอกกุหลาบที่มีความสวยและสดเสมือนตัดจากต้นกุหลาบใหม่ ๆ

ด้านสังคมและวัฒนธรรม

การขนส่งมีความสำคัญในด้านสังคมและวัฒนธรรมดังนี้

1. การขนส่งช่วยให้เกิดการขยายเมือง ปัจจุบันประชาชนไม่จำเป็นต้องแออัดอยู่เฉพาะภายในใจกลางเมืองเท่านั้น เพราะการขนส่งที่สะดวกและรวดเร็ว ประชาชนสามารถมีที่พักอาศัยกระจายไปในถิ่นต่าง ๆ ได้เป็นการขยายเมืองให้ใหญ่ขึ้น
2. การขนส่งทำให้มาตรฐานการศึกษาของประชาชนสูงขึ้น เช่น เดิมสถานศึกษาระดับมหาวิทยาลัยจะมีอยู่เฉพาะในกรุงเทพมหานคร นักศึกษาที่อยู่ต่างจังหวัดจำเป็นต้องย้ายเข้ามาในกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย แต่ปัจจุบันการคมนาคมขนส่งที่สะดวกขึ้น สถานศึกษาได้ขยายไปอยู่ตามภาคต่าง ๆ นักศึกษาสามารถจะศึกษาได้ในภูมิภาคที่ตนเองอยู่อาศัย โดยไม่จำเป็นต้องย้ายสถานที่อยู่ทำให้มาตรฐานการศึกษาของประชาชนดีขึ้น
3. การขนส่งทำให้มนุษย์มีการติดต่อสัมพันธ์กันระหว่างสังคมต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน โดยการติดต่อค้าขาย-กันหรือโดยการท่องเที่ยว เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างสังคมมนุษย์
4. การขนส่งทำให้มนุษย์มีการค้าขายแลกเปลี่ยนสินค้า หรือบริการระหว่างกัน ทำให้มาตรฐานความเป็นอยู่ของมนุษย์ในแต่ละสังคมดีขึ้นเท่าเทียมกัน เช่น ประชาชนในจังหวัดชลบุรีสามารถจับสัตว์ทะเลได้เป็นจำนวนมาก นำส่งไปขายในจังหวัดอื่น ๆ ทำให้เกิดรายได้ สามารถนำรายได้ที่ได้รับไปจัดหาสิ่งต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตนเองทำให้มาตรฐานการดำรงชีวิตดีขึ้น

ด้านการปกครองและการป้องกันประเทศ

การขนส่งมีความสำคัญในด้านปกครองและการป้องกันประเทศดังนี้

1. การขนส่งทำให้ประชาชนในประเทศแต่ละจังหวัด สามารถติดต่อกันได้โดยสะดวกทำให้ประชาชนสามารถได้รับทราบนโยบายของรัฐบาล ทำให้การปกครองของรัฐบาลเป็นไปอย่าง

มีประสิทธิภาพ และการคมนาคมขนส่งที่สะดวกทำให้การ-ปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งต้องอาศัยวิธีการเลือกตั้งดำเนินไปได้อย่างดี เพราะ ไม่ว่าประชาชนจะอยู่อาศัยที่ใดก็สามารถเดินทางไปลงคะแนนเลือกตั้งได้สะดวก

2. การขนส่งทำให้รัฐบาลสามารถเคลื่อนย้ายอาวุธยุทโธปกรณ์ และเสบียงอาหารไปให้แก่ทหารในยามเกิดศึกสงครามได้อย่างสะดวกรวดเร็ว ทำให้การป้องกันประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ประกอบของการขนส่ง

การขนส่งทุกประเภทมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. ผู้ประกอบการขนส่งหมายถึง ผู้ดำเนินกิจการขนส่ง ได้แก่ เจ้าของกิจการขนส่ง เจ้าของอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการขนส่ง ผู้ประกอบการขนส่งอาจจะเป็นเอกชนจัดตั้งในกิจการเจ้าของคน เดียว ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือเป็นรัฐบาลในรูปหน่วยงานรัฐวิสาหกิจก็ได้

2. เส้นทางการขนส่ง หมายถึง ทางที่ใช้ในการขนส่ง เช่น การขนส่งทางน้ำ เส้นทางขนส่ง ได้แก่ แม่น้ำ ลำคลอง มหาสมุทร การขนส่งทางบก เส้นทางขนส่งทางบก ได้แก่ ถนน เป็นต้น

3. เครื่องมืออุปกรณ์ขนส่ง หมายถึง เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการขนส่ง เช่น การขนส่งทางน้ำ เครื่องมืออุปกรณ์ขนส่งได้แก่ เรือ การขนส่งทางบก เครื่องมืออุปกรณ์ขนส่ง ได้แก่ รถยนต์ รถไฟ การขนส่งทางอากาศ เครื่องมืออุปกรณ์ขนส่ง ได้แก่ เครื่องบิน

4. สถานีรับ-ส่ง หมายถึง สถานที่ที่กำหนดให้เป็นจุดรับ-ส่งคน ส่งมีชีวิต หรือสิ่งของที่จะทำการขนส่ง เช่น ป้ายจอดรถประจำทางท่าอากาศยานดอนเมือง สถานีรถไฟหัวลำโพง สถานีขนส่งสายใต้

ลักษณะของการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ

การขนส่งเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น และเป็นสิ่งสำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตในโลกยุคปัจจุบันลักษณะของการขนส่งที่มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ

1. ความปลอดภัย การขนส่งเป็นการเคลื่อนที่ของคน ส่งมีชีวิต สิ่งของจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง ดังนั้นการขนส่งจึงต้องดำเนินการด้วยความปลอดภัย เพื่อป้องกันการ-สูญเสียที่จะเกิดขึ้นแก่ชีวิต และทรัพย์สินที่ทำการขนส่ง

2. ความรวดเร็วตรงต่อเวลา การดำเนินธุรกิจทุกประเภทมีการแข่งขันกันใน ทุกด้าน รวมทั้งด้านเวลาด้วย การขนส่งที่มีประสิทธิภาพจึงต้องมีความรวดเร็วเพื่อให้ทันคู่แข่งขันและสินค้าบางอย่างมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลา เช่น ผลไม้ ดอกไม้ สิ่งมีชีวิต ถ้าขนส่งช้าจะทำให้สินค้าเกิดการเน่าเสียหรือเสียชีวิตได้ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ธุรกิจ

3. ประหยัดค่าใช้จ่าย ในการประกอบธุรกิจสิ่งหนึ่งที่ผู้ประกอบการต้องการคือผลตอบแทนในรูปของผลประโยชน์หรือกำไร ซึ่งจะได้จากราคาขายหักด้วยต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายตลาดในปัจจุบันเป็นตลาดของผู้บริโภค เนื่องจากมีผู้ผลิตเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้ราคาขายของสินค้าประเภทเดียวกันจะมีราคาขายที่ใกล้เคียงกัน ดังนั้น ธุรกิจใดสามารถประหยัดต้นทุน หรือค่าใช้จ่ายได้มากกว่าคู่แข่งขันจะทำให้ได้กำไรมากกว่าคู่แข่งขัน การขนส่งเป็นต้นทุนประเภทหนึ่งของการประกอบธุรกิจ ดังนั้นผู้ประกอบธุรกิจจะต้องเลือกแบบการขนส่งที่เหมาะสมและเสียค่าใช้จ่ายต่ำ

4. ความสะดวกสบาย การขนส่งมีหลายรูปแบบ ได้แก่ ทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ ผู้ใช้บริการการขนส่ง นอกจากจะต้องการความปลอดภัย ความรวดเร็ว แล้วยังต้องการความสะดวกสบายอีกด้วย เช่น สมัยโบราณการขนส่งคมนาคมทางบก ใช้เกวียนโดยสัตว์เทียมลากแต่ปัจจุบัน การขนส่งทางบกมีรถยนต์ รถบรรทุก รถไฟ ซึ่งก่อให้เกิดความ-สะดวกสบายยิ่งขึ้น

การขนส่งทางน้ำ มีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ผู้ประกอบการ

1.1 ผู้ประกอบการขนส่งทางน้ำประจำทาง มีหน้าที่ในการให้บริการทางน้ำ โดยมีเส้นทางและมีกำหนดตารางเดินเรืออัตราค่าระวาง และเงื่อนไขในการขนส่งที่แน่นอน

1.2 ผู้ประกอบการขนส่งทางน้ำที่ไม่ประจำทาง มีหน้าที่ในการให้บริการทางน้ำ โดยไม่มีเส้นทางและตารางเดินเรือที่แน่นอน โดยให้บริการเมื่อมีผู้เรียกใช้บริการ เรียกว่า เรือจร (tramps)

1.3 ผู้ประกอบการที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนเรือ (shipping agent) คือ ทำหน้าที่ในการจัดหาผู้โดยสารหรือสินค้าให้บริษัทเรือโดยตัวแทนเรือรับผิดชอบเกี่ยวกับพิธีการเอกสารต่าง ๆ ในการนำเรือเข้า-ออกจากท่าเรือ การนำสินค้าลงเรือ ขนถ่ายสินค้าจากเรือ

2. ยานพาหนะ ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งทางน้ำ คือ เรือ แบ่งออกได้ดังนี้

2.1 เรือโดยสาร คือ เรือที่ทำหน้าที่ให้บริการขนส่งผู้โดยสารทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศ

2.2 เรือสินค้า คือ เรือที่ทำหน้าที่ให้บริการขนส่งสินค้า ได้แก่ เรือบรรทุกสินค้าทั่วไปเรือบรรทุกสินค้าแบบเทกองเรือบรรทุกน้ำมัน เรือคอนเทนเนอร์

2.3 เรือเฉพาะกิจ คือ เรือที่ทำหน้าที่ให้บริการหรือใช้งานเฉพาะเรื่อง เช่น เรือลากจูง เรือประมง เรือขุด

3. ท่าเรือและเส้นทางเดินเรือ ท่าเรือ คือ สถานที่จอดเรือ ทำหน้าที่ให้บริการอำนวยความสะดวกให้แก่การขนส่งทางเรือ เช่น ให้บริการน้ำมัน ให้บริการน้ำ ให้บริการขนย้ายสินค้าให้บริการเก็บรักษาสินค้า ให้บริการซ่อมเรือ ได้แก่ ท่าเรือเพื่อ การขนส่งทางลำน้ำท่าเรือเพื่อการขนส่งชายฝั่ง ท่าเรือเพื่อการขนส่งระหว่างประเทศ

รูปแบบการขนส่ง

รูปแบบการขนส่งนั้นมีให้เลือกมากมายไม่ว่าจะเป็นทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ การที่จะเลือกใช้การขนส่งในแต่ละแบบนั้นจะต้องคำนึงถึงข้อดี ข้อเสียของแต่ละรูปแบบการขนส่งก่อนจึงจะตัดสินใจ

การขนส่งทางบก

การขนส่งในเกือบทุกกรณีจะต้องอาศัยการขนส่งทางถนนเพราะเป็นการขนส่งที่สามารถเข้าถึง ต้นทางและปลายทางได้และสะดวกรวดเร็วส่วนมากใช้การขนส่งทางบก

ข้อดีของการขนส่งทางบก

1.ไม่ต้องมีการขนถ่ายซ้ำ (ในกรณีที่ขนส่งทางถนนตลอดเส้นทาง)

2.ให้บริการได้อย่างรวดเร็ว เพราะค่อนข้างเดินทางได้เร็ว

3.สามารถรักษาต้นทุนบรรจุภัณฑ์ให้ต่ำได้

ข้อเสียของการขนส่งทางบก

1.ต้นทุนค่อนข้างสูง เพราะขนส่งได้ทีละไม่มาก

2.ข้อจำกัดด้านถนน ไปได้เท่าที่ถนนจะไปถึง เช่นไม่สามารถจะข้ามทวีป

การขนส่งทางรถไฟ

การขนส่งเส้นทางตายตัวดังนั้นจึงต้องมีปริมาณการใช้ที่สูงจึงจะเกิดความคุ้มค่าในการสร้างเส้นทางหนึ่งๆขึ้นมาเหมาะสำหรับการขนส่งสินค้าปริมาณมากและในระยะทางไกล

ข้อดีการขนส่งทางรถไฟ

1.ต้นทุนค่อนข้างต่ำ สามารถขนส่งได้ทีละมากๆ

2.ขนส่งได้ทุกสภาพดินฟ้าอากาศ

3.สะดวก เพราะมีตู้หลายชนิดให้เลือกเพื่อความเหมาะสมกับสินค้าและมีความปลอดภัยสูง

ข้อเสียการขนส่งทางรถไฟ

1.ใช้ระยะเวลานานต้องมีการขนถ่ายซ้ำ เพราะต้องมีการขนส่งจากสถานีรถไฟไปยังจุดปลายทาง

2.ต้นทุนบรรจุภัณฑ์สูงเพราะว่าระวางสินค้าจำเป็นต้องทนแรงกระแทกสูง

3.ความยืดหยุ่นมีน้อย เพราะมีเส้นทางตายตัว

การขนส่งทางอากาศ

การขนส่งโดยใช้เครื่องบินการขนส่งในรูปแบบนี้จึงมักจำกัดอยู่ในรูปแบบของหีบห่อ

ข้อดีการขนส่งทางอากาศ

1.ความรวดเร็วสูง และมีเวลาที่ชัดเจน

2.สามารถรักษาต้นทุนบรรจุภัณฑ์ให้ต่ำได้

ข้อเสียการขนส่งทางอากาศ

1.ราคาที่สูงมาก จนทำให้ไม่สามารถนำมาใช้กับสินค้าที่มีต้นทุนต่ำได้

2.ข้อจำกัดของขนาดของสินค้า ขนาดบรรจุของเครื่องบินจำกัดเมื่อเทียบกับเรือ

3.ต้องมีการขนถ่ายซ้ำ ต้องมีการขนส่งจากสนามบินไปยังจุดส่งปลายทาง

การขนส่งทางน้ำ

การขนส่งทางน้ำจะใช้เรือสินค้าที่มีขนาดใหญ่ขนส่งสินค้าได้ทีละมากๆ และมีความปลอดภัยสูง

ข้อดีการขนส่งทางน้ำ

1.ต้นทุนต่อหน่วยต่ำ เพราะเรือมีขนาดใหญ่และใช่พลังงานขับเคลื่อนต่อน้ำหนักต่ำ

2.ขนส่งสินค้าขนาดใหญ่ได้ สามารถรองรับสินค้าได้เกือบทุกชนิด

3.มีความปลอดภัยมากเพราะใช้ความเร็วต่ำ

4.การขนส่งทางน้ำโดยเฉพาะการขนส่งทางทะเล มีระบบการประกันภัยที่จะได้รับการชดใช้เมื่อเรือหรือสินค้าได้รับความเสียหายเมื่อมีภัยเกิดขึ้น ทำให้เกิดความ-มั่นใจในความเสี่ยงทางการขนส่ง

ข้อเสียการขนส่งทางน้ำ

1.ใช้ระยะเวลายาวนาน

2.ต้องให้มีปริมาณมากเพียงพอ ไม่มีความคุ้มค่าหากต้องขนส่งทีละน้อย

3.การขนส่งทางน้ำ ไม่สามารถให้บริการถึงมือผู้รับได้โดยตรง เนื่องจากเส้นทางเดินเรือคือแม่น้ำ ลำคลองมีความจำกัดของเส้นทางต้องมีการขนถ่ายซ้ำ โดยทั่วไปเรือไม่สามารถเข้าถึงจุดรับส่งสินค้าได้

4.ความเสียหายจากการขนถ่ายสินค้าซ้ำ

5.บางฤดูกาลไม่สะดวกในการขนส่ง เช่น ในฤดูแล้งแม่น้ำลำ-คลองบางสายน้ำจะลดลงทำให้ตื้นเรือไม่สามารถเดินทางผ่านไปได้ หรือในฤดูฝนคลื่นลมแรงเรือไม่สามารถออกเดินทางได้

3.ปัจจัยกำหนดที่ตั้งอุตสาหกรรม

การที่หน่วยผลิตอุตสาหกรรมจะเลือกสถานที่ตั้งอุตสาหกรรมนั้นจะพิจารณาจากหลายปัจจัยร่วมกัน และในแต่ละอุตสาหกรรมนั้นจะพิจารณาให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัยแตกต่างกันออกไปอีก ซึ่งจะขึ้นอยู่กับลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรมนั้นๆ เป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยหลักๆ ที่อุตสาหกรรมใช้พิจารณาในการเลือกสถานที่ตั้งสถานประกอบการนั้น พอสรุปได้ดังนี้

1)วัตถุดิบ (material) ในปัจจุบันแหล่งที่ตั้งของวัตถุดิบยังเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการกำหนดที่ตั้งอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ต้องการวัตถุดิบที่ต้องผ่านกระบวนการผลิตจากของสด หรืออุตสาหกรรมที่ต้องใช้วัตถุดิบในท้องถิ่นจ้านวนมาก ตัวอย่างของอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ ที่จ้าต้องตั้งอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบที่ส้าคัญของ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันการขนส่งที่มีการพัฒนาขึ้นมากกว่าเดิมอาจจะท้าให้การขนย้ายวัตถุดิบได้ง่ายขึ้น แต่ข้อจ้ากัดต่างๆ ในการขนย้าย เช่น ค่าใช้จ่าย ความสดของสินค้าที่ต้องรีบนำเข้าสู่กระบวนการผลิตจะเป็นปัจจัยที่ท้าให้โรงงานจำต้องตั้งใกล้กับแหล่งวัตถุดิบ

2) **สาธารณูปโภค (Infrastructure)** เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกที่จะช่วยให้อุตสาหกรรมสามารถลดค่าใช้จ่าย และต้นทุนการผลิตลงได้ สาธารณูปโภคที่มีคุณภาพ ได้แก่ ไฟฟ้า

พลังงานที่มีให้กับอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่องไม่ติดๆ ขาดๆ หรือระบบการขนส่งที่มีประสิทธิภาพ ถนนเชื่อมโยงกับแหล่งตลาดหรือเข้าถึงแหล่งที่ตั้งได้อย่างดี รวมทั้งระบบโทรคมนาคมที่ดี และความสมบูรณ์ของน้ำที่ใช้ในอุตสาหกรรม ฯลฯ นอกจากนี้ สาธารณูปโภคในความหมายนี้ยังรวมไปถึงสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ นอกเหนือส่วนที่เกี่ยวกับโรงงาน สิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวกับการสนับสนุนและยกระดับความเป็นอยู่ของพนักงานยังมีความจำเป็นในการกำหนดที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมอีกด้วย อาทิ โรงพยาบาลที่ดี โรงเรียนที่ดีสำหรับบุตรหลาน รวมทั้งสถานที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับพนักงานและครอบครัว

3) **แรงงาน (Labour)** อุตสาหกรรมที่มีการใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่จะคำนึงถึงสถานที่ตั้งหรือแหล่งที่ตั้งที่สามารถหาแรงงานได้ง่าย หลายอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานอย่างเข้มข้นจะย้ายแหล่งผลิตของตนเองใกล้กับแหล่งที่สามารถหาแรงงานได้ง่าย บางอุตสาหกรรมมีการตั้งโรงงานใกล้กับชายแดนกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อใช้แรงงานในราคาที่ไม่สูงนักจากประเทศเพื่อนบ้าน ในอดีตจะเห็นได้จากการใช้กลยุทธ์การย้ายฐานการผลิตของอุตสาหกรรมของญี่ปุ่นที่ย้ายฐานเข้ามาประเทศไทยที่มีแรงงานมีฝีมือในอัตราค่าจ้างต่ำ นอกจากนี้ ในต่างประเทศหลายบริษัท โดยเฉพาะบริษัทที่ท้าธุรกิจที่ปรึกษาที่ต้องการพนักงานเก่งๆ มักจะเลือกตั้งสาขาสำนักงานในเมืองที่มีมหาวิทยาลัยชื่อดังๆ ตั้งอยู่ เช่น เมืองบอสตันในสหรัฐอเมริกา ฯลฯ

4) **การขนส่ง (Transportation)** เป็นต้นทุนที่สำคัญของอุตสาหกรรมที่จำต้องมีความเร่งรีบในการขนส่ง หรือส่งมอบสินค้า หรือมีความจ้าเป็นที่ต้องรับมอบสินค้าจากแหล่งผลิตอื่นอยู่ตลอด ดังนั้น การเลือกที่ตั้งแหล่งผลิตที่การขนส่งสามารถเข้าถึงได้สะดวกและมีประสิทธิภาพทั้งทางด้านกายภาพและต้นทุนมีความจ้าเป็นมากเพื่อหลีกเลี่ยงความสิ้นเปลืองในส่งมอบหลายขั้นตอน (Double Handling) รวมทั้งหลีกเลี่ยงค่าใช้จ่ายขนส่งที่สูง อาทิ โรงงานถลุงเหล็กจำเป็นที่จะต้องตั้งใกล้กับท่าเรือน้ำลึกเท่านั้น เพราะจำเป็นต้องน้าเข้าแร่เหล็กจากต่างประเทศในครั้งละมากๆ เพื่อให้เกิดความคุ้มค่าในการขนส่ง และหลีกเลี่ยงการขนส่งหลายต่อ เพราะลงจากท่าเรือแล้วเข้าสู่โรงงานได้เลย ดังนั้น หากตั้งไกลจากท่าเรือค่าขนส่งจะสูงมาก เนื่องจากมีการใช้แร่เหล็กจำนวนมากและมีน้ำหนักมากเช่นกัน นอกจากนี้ เมื่อทำการผลิตเสร็จเป็นสิ้นค้าสำเร็จรูปแล้วก็สามารถขนถ่ายลงเรือส่งออกได้ทันที และส่วนที่ขายในประเทศก็ขนส่งทางบกหรือรถไฟ ซึ่งหากระบบขนส่งทางรางมีความพร้อมในประเทศก็จะสามารถลดค่าใช้จ่ายในการขนส่งในประเทศได้ เนื่องจากเหล็กมีน้ำหนักมากทำให้ต้นทุนค่าขนส่งจะเป็นต้นทุนหลักของสินค้า ในกรณีที่

อุตสาหกรรมบางอย่างจำต้องตั้งใกล้กับสนามบินเป็นสำคัญเพราะสินค้ามีน้ำหนักเบาแต่ต้องการส่งมอบให้กับลูกค้าในระยะเวลาอันสั้น เช่น แผงวงจรไฟฟ้า อัญมณี หรืออิเล็กทรอนิกส์

5) **ตลาด (Market)** อุตสาหกรรมหรือธุรกิจบางอย่างจำต้องตั้งใกล้กับตลาดหรือลูกค้าเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการได้อย่างรวดเร็ว หรือสินค้าบางอย่างจำต้องให้บริการกับลูกค้าในสถานที่นั้นๆ เท่านั้น ไม่สามารถผลิตและขนส่งมอบได้ เช่น อุตสาหกรรมบริการต่างๆ ที่จะต้องส่งมอบบริการให้กับลูกค้าทันทีที่มีความต้องการ ดังนั้นจำต้องตั้งในพื้นที่ที่อุปสงค์เกิดขึ้น นอกจากนี้ยังมีอุตสาหกรรมอื่นๆ ที่ต้นทุนการขนส่งสินค้าสำเร็จรูปอาจจะแพงมากกว่าจากการขนวัตถุดิบ ตัวอย่างที่เห็นได้ในกรณีคือการตั้งโรงงานของอุตสาหกรรมสร้างชิ้นส่วนประกอบยานยนต์ต่างๆ ที่เข้ามาตั้งโรงงานใกล้ๆ กับโรงงานประกอบรถยนต์ขนาดใหญ่ในจังหวัดอยุธยาหรือสมุทรปราการ รวมทั้งในนิคมอุตสาหกรรมต่างๆ ทั้งนี้เพื่อให้สามารถประหยัดต้นทุนในการขนส่งและสามารถบริการลูกค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6) **อุตสาหกรรมสนับสนุนและการรวมกลุ่ม (Agglomerating Economies of Scale and Supporting Industry)** อุตสาหกรรมบางประเภทจำต้องอาศัยความได้เปรียบในการรวมกลุ่มกันของอุตสาหกรรมต่างๆ เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกัน อันจะช่วยให้การดำเนินกิจการสามารถมีการประหยัดต่อขนาดได้ การรวมกลุ่มกันอยู่จะช่วยให้ต่างสนับสนุนซึ่งกันและกันในด้านการผลิต11 รวมถึงการร่วมกันบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม เช่น การกำจัดน้ำเสียร่วมกัน การลงทุนด้านสาธารณูปโภคต่างๆ ร่วมกัน ซึ่งจะท้าให้ลดค่าใช้จ่ายลงเป็นการประหยัดต้นทุน

7) **นโยบายของรัฐ (Government Policy)** การดำเนินนโนบายของรัฐในด้านการเลือกสถานที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม การกำหนดพื้นที่เขตประกอบกิจการอุตสาหกรรม เพื่อรัฐสามารถที่จะดำเนินการด้านสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การกำหนดแรงจูงใจต่างๆ ทางด้านภาษีรายได้ ศุลกากร และแรงจูงใจต่างๆที่ให้กับโรงงานที่ย้ายสถานประกอบการหรือลงทุนในพื้นที่พิเศษต่างๆ อาทิ พื้นที่นิคมอุตสาหกรรม หรือพื้นที่เขตพิเศษต่างๆ ก็จะได้สิทธิประโยชน์พิเศษมากกว่าการตั้งในพื้นที่ทั่วไป และความพยายามของรัฐที่จะให้อุตสาหกรรมกระจายตัวไปยังท้องถิ่นทั่วไปและในภูมิภาคนั้น

ความสำคัญของที่ตั้งการผลิต

สถานที่ตั้งการประกอบการด้านอุตสาหกรรมหมายถึงบริเวณที่สถานที่โรงงานอุตสาหกรรมนั้นๆ ใช้เป็นที่ผลิตสินค้าของตนเองออกมาจ้าหน่าย โดยที่การผลิตนั้นอาจจะอยู่ในน้ำ บนบก ชายฝั่ง หรือในทะเล ตราบใดที่องค์กรธุรกิจใช้เป็นสถานที่ท้าการผลิตสินค้าของตนเองก็ถือว่าเป็นสถานที่ประกอบการ โดยในค้านิยามของสำนักงานสถิติแห่งชาติ กำหนดความหมายค้าว่า สถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิต คือ สถานที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจในสาขาการผลิตด้านอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมในสาขาอาหาร เครื่องดื่ม ยาสูบ สิ่งทอ เครื่องแต่งกาย หนังสัตว์ ไม้ ผลิตภัณฑ์จากไม้ เครื่องเรือน กระดาษ การพิมพ์ การพิมพ์โฆษณา เคมีภัณฑ์ ถ่านหิน ยาง พลาสติก ผลิตภัณฑ์จากแร่อโลหะ อุตสาหกรรมโลหะขั้นมูลฐาน ผลิตภัณฑ์โลหะ เครื่องจักรและอุปกรณ์ และอุตสาหกรรมการผลิตอื่น ๆ

การกำหนดสถานที่ตั้งประกอบการผลิตของอุตสาหกรรมนั้นเป็นกลยุทธ์ที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจ นอกเหนือจากกลยุทธ์ด้านราคา บุคลากร และกลยุทธ์ทางด้านการตลาดอื่นๆ หรืออาจจะเป็นกลยุทธ์ที่ผู้ประกอบการจะต้องพิจารณาเป็นอันดับแรกก่อนที่จะลงทุน เพราะเมื่อเลือกที่ตั้งในการผลิตแล้ว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมบางประเภทแล้วการย้ายสถานที่การผลิตหรือโรงงานจะมีปัญหาหลายประการ ทั้งทางด้านต้นทุนที่สูง กฎ ระเบียบที่ต้องปฏิบัติตาม และการจัดการด้านอื่นๆ อีกมาก และหากมีการเลือกที่ตั้งสถานที่ประกอบการผลิตอย่างเหมาะสมกับธุรกิจของตนเองแล้ว ก็ช่วยสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันให้กับธุรกิจนั้นๆ ไม่ว่าจะเป็นต้นทุนการผลิตและแรงงานที่ตำ จำนวนวัตถุดิบที่มากพอเพียงกับการผลิต หรือภาษีที่ถูกกว่า รวมทั้งการตั้งใกล้กับผู้บริโภคหรือตลาด ซึ่งในแต่ละธุรกิจนั้นอาจจะมีความจำเป็นของแต่ละปัจจัยต่างกัน นักลงทุนระหว่างประเทศจะพิจารณาเลือกประเทศเพื่อเป็นฐานการผลิตของตนเองจะพิจารณาหลายปัจจัย ผลประโยชน์พิเศษต่างๆ และเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งอื่นๆ ซึ่งทุกประเทศที่ก้าลังพัฒนาที่ต้องการการลงทุนจากต่างประเทศพยายามที่จะเสนอผลประโยชน์พิเศษต่างๆ ให้กับนักลงทุนจากต่างประเทศเพื่อมาลงทุนในประเทศตน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนอื่นๆ ทั้งขนาดตลาด ความพร้อมของแรงงาน ทรัพยากร หรือการมีข้อตกลงการค้าเสรีกับประเทศอื่นๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้เป็นฐานการผลิตเพื่อการส่งออกไปยังประเทศอื่นๆ ของนักลงทุนต่างประเทศ

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษาถึงบทบาทการเป็นเมืองท่าของนครกวางโจว ในสาระสำคัญจะเป็นการศึกษาโดยใช้การเก็บข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยอยู่ในรูปแบบของเนื้อหา ภาพแผนที่ และตาราง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกาครั้งนีมีเฉพาะข้อมูลททุติยภูมิ ซึ่งเป็นข้อมูลที่หน่วยงานหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับงานนั้นเก็บรวบรวมขึ้นมา โดยมีการประมวลเพื่อเป็นสารสนเทศ เช่น ข้อมูลสถิติต่างๆ ภาพแผนที่ที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดทำไว้แล้ว เป็นต้น ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีการตีพิมพ์เผยแพร่เพื่อให้ใช้งานได้ หรือนำเอาไปประมวลต่อ

แหล่งที่มาของข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิ ซึ่งเป็นเอกสารข้อมูลจากหนังสือต่างๆ ได้แก่ สิ่งพิมพ์งานวิจัย หนังสือ วารสาร ข่าว รายงานประจำปี สถิติต่างๆ จากหน่วยงานราชการ รวมถึงข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต เป็นต้น ที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานราชการและสถาบันต่างๆดังนี้

1. หอสมุดมหาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์
2. สำนักหอสมุดแห่งชาติ
3. สถาบันเอเชียศึกษา

การจัดกระทำข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลทุติยภูมิเสร็จสิ้นแล้ว จึงนำข้อมูลมาจัดกระทำใหม่ตามขอบเขตการศึกษาที่ได้มีการกำหนดไว้ โดยนำเอาข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาประมวลผลและกำหนด

วัตถุประสงค์

เพื่อที่จะศึกษาข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดต่อไป

วิธีการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล (Method of study and Analysis of the data)

การศึกษาในครั้งนี้ได้นำข้อมูลทุติยภูมิจากหนังสือ ตำราภาษาไทย และภาษาอังกฤษ รวมทั้งข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิคส์ เช่น อินเตอร์เน็ต เป็นต้น ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ “เมืองกวางโจว”

ทั้งในภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การเงิน การคมนาคม การศึกษา รวมถึงด้านแฟชั่น และการท่องเที่ยว โดยศึกษาข้อมูลเหล่านี้ตามขอบเขตของวัตถุประสงค์ต่างๆดังนี้

1. ศึกษาสภาพทางภูมิศาสตร์ของนครเซี้ยงไฮ้ทั้งในด้านที่ตั้ง ลักษณะทางภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ และการกระจายตัวของทรัพยากรธรรมชาติ โดยนำข้อมูลทุติยภูมิจากแหล่งต่างๆมาวิเคราะห์ และจัดทำตารางและแผนที่ภาพประกอบ
2. ศึกษาสภาพทางภูมิศาสตร์ของเมืองกวางโจวในฐานะเมืองท่าที่สำคัญของจีน ท่าเรือที่สำคัญ อุตสาหกรรม การค้าการลงทุนระหว่างประเทศ การคมนาคมขนส่ง โดยนำข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่างๆมาวิเคราะห์ และศึกษาในเชิงเปรียบเทียบ เพื่อจัดทำเนื้อหา ตาราง และแผนที่ภาประกอบ
3. ศึกษาแนวโน้มการพัฒนาเมืองกวางโจวผ่านบทบาทการเป็นเมืองท่าในอนาคต โดยนำข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเมืองกวางโจวมาศึกษา เพื่อวิเคราะห์ถึงแนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวในอนาคตโดยเน้นข้อมูลปัจจุบัน

สถิติหรือเทคนิคเชิงปริมาณที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

1. วิเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ ตำราทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ รวมทั้งข้อมูลทางอินเตอร์เน็ต ที่มีเนื้อหาเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ “ เมืองกวางโจว” มาจัดทำตาราง เปรียบเทียบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Word
2. จัดทำแผนที่ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Adobe Photoshop CS3

เครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ใช่ในการวิจัย

1. เครื่องคอมพิวเตอร์
2. โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft Word
3. โปรแกรมสำเร็จรูป Adobe Photoshop CS3

บทที่ 4

วิเคราะห์ข้อมูล

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการเป็นเมืองท่าของกวางโจว

3. เพื่อศึกษาทิศทางการเจริญเติบโตของเมืองกวางโจวในอนาคต

1. การศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมาของเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

นครกวางโจวมีพื้นที่ 7,434 ตร.กม. มีประชากรรวมกว่า 10.18 ล้านคน (มากที่สุดในมณฑลกวางตุ้ง) เป็นเมืองสำคัญในเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำจูเจียงและเป็นศูนย์กลางทางการค้าและธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดของจีนตอนใต้ เศรษฐกิจของนครกวางโจวมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ในบรรดาเมืองต่างๆ ของจีน รองจากนครเซี่ยงไฮ้และกรุงปักกิ่ง และยังเป็นศูนย์กลางการค้าและการบริการที่สำคัญของจีน ทั้งในด้านการเงิน การค้า และการคมนาคม และเป็นเมืองเจริญรุ่งเรืองมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ฉินและฮั่น จนกลายเป็นเมืองท่าตั้งต้นของ ‘เส้นทางสายไหม’มาถึงยุคราชวงศ์ถัง ซึ่งถือเป็นเมืองท่าแห่งแรกของแดนมังกรที่มีการติดต่อการค้ากับต่างประเทศและมีความประวัติศาสตร์ ยาวนานกว่า 2,800 ปี เป็นจุดเริ่มของเส้นทางสายไหมทางทะเลใน ครั้งอดีตและยังเคยเป็นเมืองท่าเสรีแห่งแรกและแห่งเดียวที่เปิดต้อนรับชาว ตะวันตกที่เข้ามาติดต่อค้าขาย

ลักษณะภูมิประเทศที่ได้เปรียบของกว่างโจว ในฐานะเมืองท่าทางการค้า ดึงดูดให้ชาวต่างชาติจำนวนมากเดินทางมาเพื่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้า ในช่วงต้นโปรตุเกส สเปนและอินเดียเคยเป็นชนชาติหลักที่เข้ามาเริ่มต้นทำการค้าในภูมิภาค แต่ราวปลายศตวรรษที่ 17 ฝรั่งเศสและอังกฤษได้เริ่มเข้ามามีบทบาทในการซื้อขายที่ท่าเรือในกว่างโจว ต่อมาชาวเดนมาร์ก สวีเดน อเมริกันและชาวออสเตรเลียใช้เมืองนี้เป็นเมืองท่าในการซื้อขายแลกเปลี่ยนเช่นกัน กว่างโจวในขณะนั้นมีสถานะเป็นเมืองท่าการค้าที่ประสบความสำเร็จมากที่สุดเมืองหนึ่งของโลกและมีความมั่นคง จนกระทั่งมีการระบาดของสงครามฝิ่นในปีค.ศ. 1839 และได้มีการก่อตั้งเมืองท่าอื่นๆ ของจีนในช่วงกลางศตวรรษที่ 19

จุดสิ้นสุดของสงครามฝิ่นครั้งแรกระหว่างจีนและอังกฤษคือการลงนามในสนธิสัญญานานกิง ซึ่งกว่างโจวเป็น 1 ใน 5 เมืองที่อยู่ในข้อตกลงสัญญา ซึ่งในตอนนั้นชื่อเมืองที่เป็นทางการยังคงเป็นพันหยู่ และเปลี่ยนเป็นกว่างโจวในปีค.ศ. 1918 ตามมติของสภาที่จัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการ

เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม 1949 กว่างโจวถูกยึดครองโดยกองกำลังคอมมิวนิสต์ ซึ่งนำความเจริญรุ่งเรืองใหม่ๆ ในโครงการฟื้นฟูเมือง เมื่อเติ้งเสี่ยวผิงขึ้นสู่อำนาจในช่วงปลายปีค.ศ. 1970 มีการปฏิรูปที่นำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วและใช้ประโยชน์จากการที่มีความใกล้ชิดกับฮ่องกงและสะดวกในการเข้าถึงแม่น้ำเพิร์ลได้ ส่งผลให้เมืองพัฒนาและเติบโตอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งได้ประโยชน์จากการลงทุนในภาคอุตสาหกรรมและการไหลเข้ามาของแรงงานราคาถูก

กวางเจาแม้จะเป็นศูนย์กลางในการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน แต่กวางเจายังมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานในรูปสถานที่สำคัญต่าง ๆ ปัจจุบันกวางเจามีบทบาทเป็นเมืองในเขตเศรษฐกิจการค้า ที่มีความ เจริญรุ่งเรืองมากที่สุดในภาคใต้ของจีน และยังได้รับสถานะเป็น หนึ่งในสามเมืองท่าที่สำคัญที่สุดของจีน อีกทั้งยังเป็นเมืองที่มีผลผลิตโดยรวมมากที่สุดด้วย นอกจากนั้นยังมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก ทันสมัย มีระบบรถไฟใต้ดิน รวมทั้งด้านภูมิอากาศ อาหาร การดำรงชีวิต ตลอดจนความเป็นอยู่ก็มีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย

นครกวางโจวเป็นเขตที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจสูงที่สุดในจีน มีท่าเรือใหญ่เป็นอันดับ 5 ของประเทศ อีกทั้งมีการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี และเขตพัฒนาอุตสาหกรรมไฮเทค และเขตคลังสินค้าทัณฑ์บน (Guangzhou Bounded Zone, เขตบรรจุภัณฑ์สินค้าเพื่อไม่ต้องเสียภาษีนาเข้าซ้าซ้อน) ทำให้นครกวางโจวสามารถดึงดูดนักลงทุนจากต่างประเทศได้เป็นจำนวนมาก หลังจากได้สถาปนาสาธารณรัฐประชาชนจีนขึ้น งานแสดงสินค้าเพื่อการส่งออก หรือ กว่างเจียวหุ้ย (广交会, China Export Commodities Fair หรือ Canton Fair) ได้จัดที่นครกวางโจว ตั้งแต่ปี 2500 เป็นการจัดงานเจรจาธุรกิจและแสดงสินค้านานาชาติขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นเวทีพบปะสาหรับผู้ประกอบการหลากหลายประเภททั้งจีนและต่างชาติ เปิดโอกาสให้พูดคุยทางธุรกิจ เจรจาระดมทุน แนะนาองค์กร และนาเสนอสุดยอดสินค้า นวัตกรรม การค้นคว้าและวิจัยสู่สาธารณะชน โดยจัดขึ้นเป็นประจำปีละ 2 ครั้ง ในฤดูใบไม้ผลิและใบไม้ร่วง ราวกลางเดือนเมษายนและเดือนตุลาคมของทุกปี ที่ศูนย์แสดงสินค้าผาโจว (琶洲) ถนนซินกั่งตง ในเขตไห่จู ทั้งนี้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เป็นต้นมา ทางการจีนได้เปลี่ยนชื่องานแสดงสินค้านี้เป็น “งานแสดงสินค้านำเข้าและส่งออกจีน” (China Import and Export Fair) โดยมีการเปิดให้บริษัทต่างชาติเข้ามาแสดงสินค้าต่างๆ ในงานด้วย และภายหลังจากงานแคนตันแฟร์ครั้งที่ 103 เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2551 ทางคณะจัดงานได้กำหนดช่วงเวลาจัดงานใหม่เป็น ในระหว่างวันที่ 15 เดือนเมษายน - 7 เดือนพฤษภาคม และ วันที่ 15 เดือนตุลาคม ถึง 6 เดือนพฤศจิกายน ของทุกปี ที่ศูนย์แสดงสินค้าผาโจว ถ.ซินกั่งตะวันออก ในเขตไห่จู ซึ่งมีเนื้อที่จัดงานถึง 540,000 ตารางเมตร โดยสถิติฤดูใบไม้ผลิปี 2004 มีผู้ประกอบการเข้าร่วมงาน 12,224 ราย 27,500 บูธ ครอบคลุมสินค้ากว่า 150,000 ชนิด มียอดตกลงซื้อขายกันกว่า 24,510 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยในแต่ละครั้งจะแบ่งเป็น 3 เฟสจากเดิมมีเพียง 2 เฟส ทั้งนี้ Canton Fair จัดได้ว่าเป็นงานแสดงสินค้าแห่งแรก มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศจีน และมีปริมาณการซื้อ

ขายมากที่สุดในประเทศจีน โดยมีมูลค่าทางธุรกิจมากถึง 1 ใน 3 ของธุรกิจการส่งออกของประเทศตั้งแต่ปี 1957 เป็นต้นมา

มณฑลกวางตุ้งมีจีดีพีสูงที่สุดในประเทศจีนเป็นเวลา 24 ปี จีดีพีของมณฑลกวางตุ้งเป็น 5.7 ล้านล้านหยวนใน 20121คิดเป็นประมาณ 11% ของจีดีพีของประเทศทั้งหมดอัตราการเจริญเติบโตของมณฑลกวางตุ้งของจีดีพีเป็น 8.2% ในปีที่ผ่านมาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของชาติ 7.8%จีดีพีต่อหัวในมณฑลกวางตุ้งเป็น 54,095 หยวนเทียบเท่ากับ 8,570 ดอลลาร์PRD ประกอบด้วย 9 เมืองเป็นพื้นที่ที่พัฒนามากที่สุดในมณฑลกวางตุ้งและจีดีพีมีส่วนถึง 84% ของทั้งจังหวัด

รัฐบาลจีนมีนโยบายสนับสนุนเมืองกวางโจว ซึ่งเป็นเมืองหลวงของมณฑลกวางตุ้ง ให้เป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการบริการที่ใหญ่ที่สุดตอนใต้ของจีน กว่าร้อยละ 56 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกวางโจวเกิดจาก อุตสาหกรรมการบริการ อาทิ ด้านการเงินและการธนาคาร และการคมนาคมขนส่ง โดยมี GDP มากกว่าเมืองสำคัญๆ อย่างปักกิ่งและเซี้ยงไฮ้ ถึงสองเท่า ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการขยายตัวของการค้าและช่องทางการกระจายสินค้าที่สำคัญที่สุดของจีน

ในปี 2013 จีดีพีของกว่างโจวเพิ่มขึ้น 11.6% จากปีก่อนที่หยวน 1,542.01 ล้านบาทการจัดอันดับที่สามในเมืองทั้งหมดในจีนแผ่นดินใหญ่และเป็นครั้งแรกในเมืองทั้งหมดในมณฑลกวางตุ้ง จีดีพีของเมืองที่สร้างขึ้นเกือบ 24% ของที่ของมณฑลกวางตุ้ง มูลค่าเพิ่มจากภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการมีส่วน 33.9% และ 64.6% ต่อจีดีพีของกว่างโจวตามลำดับ และได้มีการจัดตั้งรถยนต์, เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุตสาหกรรมปิโตรเคมีเป็นอุตสาหกรรมหลักของ ในปี 2013 ผลผลิตภาคอุตสาหกรรมขั้นต้นจากทั้งสามภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น 16.3% ในปีหยวน 808,950,000,000 คิดเป็น 46.7% ของยอดรวมของเมือง

กว่างโจวเป็นหนึ่งในศูนย์กลางการผลิตรถยนต์ที่สำคัญที่สุดของจีน ในปี 2013 การส่งออกรถยนต์เพิ่มขึ้น 30.4% ปีต่อปี 1.81 ล้านหน่วยคิดเป็น 8.2% ของการส่งออกของจีนรถยนต์ทั้งหมด กว่างโจวยังเป็นบ้านที่กิจการร่วมค้าญี่ปุ่นที่ใช้โตโยต้าฮอนด้าและนิสสัน กว่างโจวโตโยต้ามอเตอร์ จำกัด บริษัท ร่วมทุนระหว่างกว่างโจวและรถยนต์โตโยต้ามอเตอร์คอร์ปได้ถูกจัดตั้งขึ้นในปี 2004 ด้วยทุนจดทะเบียนของ RMB 1300000000 ในปี 1987 กว่างโจวและฮอนด้าออโตโมบิลลงทุนร่วมกันในกวางโจวฮอนด้าด้วยทุนจดทะเบียนของ RMB 1160000000 หน่วยที่มีความสามารถใน

การผลิตรถยนต์ 240,000 เป็นประจำทุกปีและเป็นฐานการผลิตสินค้าที่ใช้ในครัวเรือนและเคมีเช่น Liby และ Houdy ได้จัดตั้งสำนักงานใหญ่ของจีนในกวางโจวประเทศจีนในปี 1988 สามยักษ์ใหญ่น้ำมัน - ซิโนเปคปิโตรไชและ CNOOC จัดตั้งขึ้นยังอยู่ในกว่างโจว รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ได้ดึงดูดผู้ประกอบการข้ามชาติและพื้นบ้านหลายอย่างเช่นพานาโซนิคโซนี่อีริคสันและไฮเออร์

กวางโจวเป็นตลาดผู้บริโภคที่ใหญ่เป็นอันดับสามในประเทศจีนรองจากเซี่ยงไฮ้และปักกิ่งในปี 2013 ยอดขายสินค้าอุปโภคบริโภคจำนวน 688,290,000,000 หยวนเพิ่มขึ้นของปี 15.2% ในปีประเภทสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในการบริโภคเป็นสิ่งทอ, อาหารและเครื่องดื่มและรถยนต์

มูลค่าการค้าต่างประเทศที่กว่างโจวขึ้น 1.5% ในปีที่ US $ 118,890,000,000 คิดเป็น 10.9% ของยอดรวมของมณฑลกวางตุ้ง นอกจากนี้การส่งออกรวมกว่างโจวเพิ่มขึ้น 6.6% เป็น US $ 62810000000 การส่งออกที่สำคัญ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์เครื่องจักรกลและอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมูลค่าการส่งออกไปยังสหรัฐอเมริกาเป็นจำนวนเงิน $ 31150000000 คู่ค้าต่างประเทศที่ใหญ่ที่สุดของมันคือฮ่องกง

ที่ผ่านมาเมืองกวางโจวเป็นแหล่งซื้อขายสินค้าอุปโภคบริโภคที่สำคัญ และเป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าเข้าไปยังมณฑลต่าง ๆ ในประเทศจีน สินค้าที่ซื้อขายในกวางโจวประมาณร้อยละ 75 เป็นสินค้าที่ผลิตจากที่อื่น และร้อยละ 70 ถูกส่งไปนอกประเทศ เมืองกวางโจวมีฐานการผลิตและจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ รองเท้า สิ่งทอ ของเล่นเด็ก เคมีภัณฑ์ อาหารแปรรูป เป็นต้น ในระยะ 5 ปี ที่ผ่านมา รัฐบาลพยายามผลักดันให้ผู้ประกอบการ เมืองกวางโจวให้ดำเนินการธุรกิจในรูปแบบการบริหารเหมือนฮ่องกง โดยว่าจ้างบุคคลากรจากเมืองฮ่องกง เข้ามาบริหารในประเทศจีน ในสาขาการจัดงานแสดงสินค้า การเงิน การธนาคาร และด้านโลจิสติกส์ ซึ่งเป็นการลดต้นทุนและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจของจีนกับชาวต่างประเทศ

ข้อมูลเศรษฐกิจที่สาคัญ

- นครกวางโจวมี GDP ในปี พ.ศ. 2552 มูลค่า 76.74 พันล้านเหรียญสหรัฐ มากที่สุดในมณฑลกวางตุ้ง โดยมีสัดส่วน GDP ภาคเกษตรกรรม 2.04% ภาคอุตสาหกรรม 38.94% และภาคการบริการ 59.02%

- อัตราค่าจ้างในตัวเมืองต่อหัวต่อปี 45,365 หยวน ซึ่งมากที่สุดในมณฑลกวางตุ้ง

- ผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรมมีมูลค่า 1,263.91 พันล้านหยวน รองจากเมืองเซินเจิ้น

- มีปริมาณการขนส่งที่ท่าเรือ 84.55 ล้านตัน มากที่สุดของมณฑลกวางตุ้ง

- มีมูลค่าการค้าปลีก 262,452 ล้านหยวน มากที่สุดของกวางตุ้ง

- มีรายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 3,130 ล้านดออลาร์สหรัฐ มากที่สุดใน

<u>สินค้านำเข้าและส่งออก</u>

ตารางสินค้าส่งออกหลักของท่าเรือกวางเจาประจำเดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2552

สินค้า	ปริมาณ	เพิ่มขึ้นจากเดิม	มูลค่าส่งออก US	เปอร์เซ็นต์ที่เพิ่มขึ้นจากปีก่อน
1.สุกรที่มีชีวิต	19,669,809 ตัว	15637.0	39,555,597	26.0
2.สัตว์ปีกที่มีชีวิต	1,785,027 ตัว	-24.5%	5,189,288	-22.1
3. เนื้อสัตว์	5,103 ตัน	-15.7	12,630,072	-2.3
4. อาหารทะเล	11,488 ตัน	38.2	39,097,016	57.0
5. ผลิตภัณฑ์อาหาร	12,763 ตัน	-15.8	12,334,400	8.3

6.ผลิตภัณฑ์ผักและผลไม้	66,698 ตัน	-7.4	46,359,276	12.3
7.ผลิตภัณฑ์ที่ทำจากนม	6,002 ตัน	-4.2	4,283,570	6.4
8. น้ำผลไม้	3,633 ตัน	-12.3	4,366,253	-15.9
9. น้ำมันประกอบอาหาร	698 ตัน	35.4	686,123	75.1
10. น้ำมันพืช	554 ตัน	-81.6	1,291,622	-77.6
11. น้ำตาล	4,548 ตัน	14.8	3,571,253	24.0
12.ใบชา	3,510 ตัน	-23.0	14,245,807	-16.5
13. สุรา	3,957,136 ลิตร	8.0	2,358,130	27.6
14. กระดาษม้วนใบยาสูบ	4,939,235 แผ่น	4.5	21,000,843	13.2
15. ปุ๋ย	21,891 ตัน	-79.5	3,096,497	-94.1
16. ผลิตภัณฑ์การพิมพ์	58,476 ตัน	-29.8	158,525,912	-25.4
17. แร่ทนไฟ	74,786 ตัน	-15.1	4,236,905	-30.0
18. แบเรียมซัลเฟต	59,467 ตัน	-17.1	4,033,645	-6.7

19. น้ำมันสำเร็จรูป	1,529,069 ตัน	35.6	690,098,585	-14.4
20. ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์	18,450 ตัน	-14.3	97,993,511	-10.7
21. ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางค์	6,184 ตัน	-20.5	43,073,352	-18.1
22. ผงซักฟอก	25,303 ตัน	3.1	11,858,720	-10.1
23. ผลิตภัณฑ์เกษตรเคมี	3,458 ตัน	-16.5	9,009,654	-21.0
24. แผ่นหนังที่ยังไม่ได้ตัด	158,934 ตัน	-16.2	104,538,659	-30.7
25. ถุงพลาสติก	37,219,857 ถุง	-10.3	7,360,898	34.5
26. ด้ายทอและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	-	-	1,813,025,801	-9.0
27. ไข่มุก เพชร อัญมณี และอัญมณีที่ยังไม่เจียร	-	-	828,309,051	-24.8
28. แผ่นเหล็กกล้า	573,820 ตัน	-35.7	636,221,858	-34.9
29. แผ่นทองแดงที่ยังไม่ได้รีด	6,378 ตัน	-51.9	46,960,898	-57.6

30. แผ่นอลูมิเนียมที่ยังไม่ได้รีด	58,222 ตัน	-78.2	143,092,880	-80.9
31. โลหะผสมสังกะสี	9,854 ตัน	2367.2	19,408,383	1765.6
32. แมงกานีสที่ยังไม่ได้รีด	20 ตัน	-99.5	44,000	-99.6
33. เครื่องครัวสแตนเลสบนโต๊ะอาหาร	18,684 ตัน	-30.3	86,144,729	-26.2
34. เครื่องมือช่าง	15,537 ตัน	-29.9	64,075,819	-27.9
35. เครื่องคิดเลขอิเลคโทรนิคส์	5,092,360 เครื่อง	-24.7	10,645,745	-64.9
36. อุปกรณ์การประมวลผลข้อมูลอัตโนมัติและชิ้นส่วน	86,166,490 เครื่อง	5.3	2,526,514,248	25.2
37. ชิ้นส่วนอุปกรณ์ประมวลผล	43,456 ตัน	-21.4	572,061,430	-12.8
38. โทรศัพท์มือถือ	2,772,015 เครื่อง	-27.9	72,058,209	-23.5

39. ผลิตภัณฑ์ไอซี	1,920,000 เครื่อง	1.1	27,491,102	-47.9
40. รถยนต์และชิ้นส่วน	28,080 คัน	-41.7	367,645,734	-37.7
41. ผลิตภัณฑ์เรือขนส่ง	2,573 ลำ	-17.8	1,520,899,693	-5.1
42. กล้องถ่ายรูป	2,596,488 เครื่อง	-45.4	282,488,427	-29.6
43. นาฬิกา	9,738,701 เครื่อง	45.8	40,690,209	19.3
44. เสื้อผ้าและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง	-	-	3,677,101,103	-2.6
45. รองเท้า	-	-	1,076,492,853	-18.8
46. ผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากพลาสติก	168,610 ตัน	-1.7	404,963,681	-4.1
47. ของเด็กเล่น	-	-	348,620,727	-13.8
48. เครื่องประดับที่ทำจากโลหะ	202,157 kg	-14.9	1,089,869,659	11.3
49. ผลิตภัณฑ์การเกษตร	-	-	592,955,451	-6.7
50. ผลิตภัณฑ์	-	-	20,009,813,575	-11.4

ไฟฟ้า				
51. สินค้าไฮเทค	-	-	7,602,057,166	1.7

ตารางสินค้านำเข้าหลักของท่าเรือกวางเจาประจำเดือนมกราคม-ธันวาคม พ.ศ.2552

ประเภทสินค้า	ปริมาณ	เพิ่มขึ้นจากเดิม	มูลค่าส่งออก US	เปอร์เซ็นต์ที่เพิ่มขึ้นจากเดิม
1.ปลาแช่แข็ง	29.822 ตัน	-29.2	23,929,828	-25.2
2.ผลไม้แห้ง	97,502 ตัน	9.6	125,548,511	11.3
3.ผลิตภัณฑ์อาหาร	2,154,869 ตัน	67.9	810,464,180	14.8
4.น้ำมันพืช	869,615 ตัน	29.6	597,063,319	-5.1
5.น้ำตาลประกอบอาหาร	9,183 ตัน	-30.9	4,121,129	-27.8
6.สุรา	15,916 พันลิตร	4.7	57,619,635	10.8
7.ปลาป่น	30,543 ตัน	82.9	29,556,077	74.7
8.ไม้ที่ยังไม่ได้แปรรูป	160,158 ลบ.ม.	-53.0	34,401,820	-62.8
9.ไม้แปรรูป	241,855 ลบ.ม.	-0.7	71,320,931	-6.9
10.แผ่นยาง	14,760 ลบ.ม.	65.8	5,595,669	35.6

11.สิ่งทอใยสังเคราะห์	9,647 ตัน	15.5	13,990,084	-22.1
12.ถ่านหิน	14,754,560 ตัน	175.1	1,076,069,666	133.0
13.น้ำมันดิบ	280,399 ตัน	-19.1	146,703,411	-45.9
14.น้ำมันสำเร็จรูป	1,989,914 ตัน	-17.5	764,734,486	-44.7
15.น้ำมันปิโตรเลียม	52,339 ตัน	55.8	24,436,691	40.2
16.เวชภัณฑ์	1,628 ตัน	-17.2	371,997,911	-7.1
17.ปุ๋ย	337 ตัน	-68.2	267,103	-70.6
18. สีอินทรีย์สังเคราะห์	4,213 ตัน	-36.1	27,657,046	-32.2
19.แผ่นกระดายที่ยังไม่ได้ตัด	157,097 ตัน	-17.0	160,764,527	-16.5
20.ด้ายและสิ่งทอ	-	-	1,168,975,722	2.4
21.ผลิตภัณฑ์เสื้อผ้า	-	-	51,809,919	-41.4
22.เพชร	1,390 Kg	-20.5	989,605,823	-23.5
23.โลหะที่ยังไม่ได้ใช้	2,759,616 ตัน	54.9	2,123,583,788	42.0

24.แผ่นเหล็ก	1,664,324 ตัน	10.5	1,380,230,963	-13.6
25.แผ่นทองแดงที่ยังไม่ได้รีด	212,974 ตัน	42.5	1,210,667,546	4.7
26.แผ่นอลูมิเนียมที่ยังไม่ได้รีด	145,255 ตัน	408.3	285,875,330	97.4
27.เครื่องจักรเพื่อช่วยในการขนส่ง	-	-	142,016,788	-44.0
28.เครื่องจักรประเภทสิ่งทอ	-	-	52,386,917	-24.5
29.เครื่องจักรเพื่อการเย็บ	1,319 เครื่อง	-15.7	1,001,863	-53.9
30.เครื่องมือประมวลผลอัตโนมัติ	12,762,097 เครื่อง	123.1	979,551,215	128.3
31.เครื่องจ่ายและเครื่องแปลงกระแสไฟฟ้า	478 เครื่อง	13.3	39,290,537	28.0
32.ยานยนต์	17,700 คัน	9.1	773,392,084	1.3
33.นาฬิกา	981,972 เรือน	136.3	49,519,046	25.5
34.ผลิตภัณฑ์การเกษตร	-	-	2,742,877,783	-4.5

35.เครื่องจักร	-	-	16,379,419,224	3.2
36.สินค้าไฮเทค	-	-	8,326,156,099	6.9

นอกจากนั้น กว่างโจวยังเป็นพื้นที่ส่วนแรกๆ ที่รัฐบาลจีนเริ่มใช้ 'นโยบายเปิดกว้าง' อันนำมาซึ่งความเปลี่ยนแปลงอย่างมาก โดยถือเป็นเมืองที่มีศักยภาพเป็นอันดับ 3 จากบัญชีรายชื่อ 10 เมืองใหญ่ของจีน ตลอดจนเป็นเมืองแม่เหล็กดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติที่สำคัญอีกด้วย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

หลังรัฐบาลมังกรดำเนินนโยบายเปิดกว้าง ปี 1985 ได้ตั้ง เขตพัฒนากว่างโจว(广州开发区) ขึ้นทางตะวันออกของเมือง ซึ่งเป็นภูมิยุทธศาสตร์สำคัญ เนื่องจากเป็นจุดศูนย์กลางของ 3 ดินแดน คือ เมืองกว่างโจว ฮ่องกง และมาเก๊า ใช้เวลาเดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วเขต จูซันเจี่ยวไม่เกิน 1 ชั่วโมงครึ่ง ขณะที่ใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมงเดินทางจากท่าเรือเมืองกว่างโจวไปยังท่าเรือฮ่องกง สำคัญเขตพัฒนาแห่งนี้ยังใกล้กับ 'สนามบินซินไป๋หยุน' ของกว่างโจว ซึ่งถือเป็นฮับทางอากาศระดับภูมิภาค ที่รองรับผู้โดยสารได้ถึง 80 ล้านคนต่อปี ขนส่งสินค้าได้ถึง 2.5 ล้านตันต่อปี พร้อมทั้งเชื่อมโยงไปยังสนามบินนานาชาติทั่วโลก อาทิ กรุงมะนิลา กรุงโตเกียว โอซาก้า กรุงเทพฯ สิงคโปร์ ซิดนีย์ เมลเบิร์น นิวยอร์ก และ ลอสแองเจลลิส ฯลฯ

ทั้งนี้ ในเขตพัฒนากว่างโจว แบ่งเป็น 4 เขตย่อย คือ เขตพัฒนาเศรษฐกิจและเทคโนโลยี (GETDD) เขตพัฒนาอุตสาหกรรมไฮเทค(GHIDZ) เขตอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออก(GEPZ) และเขตปลอดภาษี(GFTZ)

เขตบุกเบิกเศรษฐกิจแห่งนี้เป็นศูนย์รวมผู้ประกอบการผลิตกว่า 700 ราย อาทิ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับจอภาพ(Optoelectronics) ชีวเวชศาสตร์ (Biomedical) เหล็กชนิดพิเศษ รถยนต์ อาหาร-เครื่องดื่ม เคมีภัณฑ์ละเอียด(Fine Chemical) รวมทั้งการผลิตชิ้นส่วนอุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ จนเกิดเป็นสายการผลิตที่ยิ่งใหญ่ เป็นปัจจัยหนุนให้กว่างโจวทันสมัยก้าวหน้าก่อนพื้นที่อื่นๆ ของจีน

การตัดกันของลำน้ำสายหลักและสายรองของแม่น้ำจูเจียงยังก่อให้เกิดเกาะเล็กๆ ขึ้นภายในเขตพัฒนาอุตสาหกรรมไฮเทค ซึ่งถูกพัฒนาเป็น 'เกาะชีววิทยานานาชาติ(广州国际生物岛-GIBI)' มีพื้นที่เกาะรวม 1.8 ตารางกิโลเมตร ทางเหนือเป็นศูนย์นิทรรศการนานาชาติ ทางใต้ติด 'เมืองมหาวิทยาลัย' บนเกาะมีสภาพแวดล้อมทางชีววิทยาชั้นยอด เหมาะแก่การพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพ โดยเฉพาะเรื่องโครงสร้างทางพันธุ์กรรม แพทย์แผนจีนทั้งแบบโบราณและยุคใหม่ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และชีววิทยาที่ทันสมัย

นอกจากนั้น ในเดือนพฤษภาคม 1993 รัฐบาลกลางยังมีมติตั้ง 'เขตพัฒนาหนันซา(广州南沙开发区)' ขึ้นอีกแห่งทางตะวันออกเฉียงเหนือของกว่างโจว บริเวณปากทางออกทะเลของแม่น้ำจูเจียง สามารถเดินทางถึงเมืองต่างๆ ของจูซันเจียวได้ในรัศมี 100 กิโลเมตร มีเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สะดวกสบาย โดยห่างจากฮ่องกงเพียง 38 ไมล์ทะเล(70.3 กิโลเมตร) ห่างจากมาเก๊า 41 ไมล์ทะเล(75.85 กิโลเมตร) แถมยังรายล้อมด้วยสนามบินนานาชาติขนาดใหญ่ 5 แห่งในเมืองกว่างโจว เซินเจิ้น จูไห่ ฮ่องกง และมาเก๊า

ดังนั้น จึงถือเป็นฐานยุทธศาสตร์การค้าสำคัญอีกแห่ง ที่มีศักยภาพขยายตลาดได้สูง ด้วยประชากรที่มากถึง 40 ล้านคน ทั้งยังเป็นประตูเชื่อมไปสู่การเจาะตลาดในแผ่นดินมังกร

ที่ผ่านมา กว่างโจวได้ชื่อว่าเป็นเขตอุตสาหกรรมที่รุดหน้ากว่าพื้นที่อื่นของประเทศในหลายด้าน โดยมีเป้าหมายยกระดับศักยภาพการแข่งขันของ 7 อุตสาหกรรมหลักให้เจริญรุดหน้ายิ่งๆ ขึ้นไป อันได้แก่ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการคมนาคมขนส่ง (รถยนต์-เรือ-โลจีสติกส์) ปิโตรเคมี เคมีภัณฑ์ละเอียด อิเล็กทรอนิกส์และสารสนเทศ เหล็กและเหล็กกล้า เวชภัณฑ์ และสิ่งทอ

นอกจากนั้น กว่างโจวยังมีสินค้าอุตสาหกรรมที่เป็นที่เชิดหน้าชูตา คือ รถกระบะ-รถจักรยานยนต์-เรือขนส่งสินค้า อุปกรณ์ไฟฟ้า โลหะหลอม เครื่องจักรกล อุปกรณ์ก่อสร้าง ผลิตภัณฑ์ยาง อาหาร และสินค้าอุตสาหกรรมเบาต่างๆ

กว่างโจวได้ชื่อว่าเป็น 'ถิ่นผลไม้' เนื่องจากเป็นแหล่งเพาะปลูกผลไม้เมืองร้อนระดับแนวหน้าของประเทศ ไม่ว่าจะเป็น ลิ้นจี่ ลำไย กล้วยหอม มะละกอฮาวาย และมะเฟือง ฯลฯ

พร้อมกันนั้น ‘บอนไซ ดอกไม้และหญ้าประดับ’ ของกว่างโจวยังมีชื่อเสียงโด่งดังไม่น้อย โดยเน้นที่ ต้นไม้ใบสวย-ไม้กระถางสำหรับปลูกในอาคาร ดอกไม้สด และบอนไซสไตล์กวางตุ้ง โดยไม้ร่มใบสวยกว่าครึ่งค่อนประเทศจีนล้วนมาจากที่กว่างโจว ตลอดจนเป็นแหล่งผลิตเพื่อส่งออกไปยังยุโรป

2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการเป็นเมืองท่าของกวางโจว

มณฑลกว่างตงเป็นมณฑลที่มีขนาดเศรษฐกิจใหญ่ที่สุดในจีน โดยมีมูลค่า GDP มากเป็นอันดับ 1 ของจีน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.7 ของประเทศ และมีขนาดเศรษฐกิจ “ใหญ่กว่า” เศรษฐกิจของไทยทั้งประเทศ นอกจากนี้ ยังมีมูลค่าผลผลิตรวมทางอุตสาหกรรม มูลค่าการส่งออก มูลค่าการค้าปลีกสินค้าบริโภค และรายรับจากการท่องเที่ยว มากเป็นอันดับ 1 ของจีน ส่วนหนึ่งเป็นเพราะกว่างตงเป็นศูนย์กลางการค้าและเศรษฐกิจของจีนมาตั้งแต่ปี 1978 โดยมีการประกาศตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษถึง 3 แห่งในกว่างตง ได้แก่ เซินเจิ้น (Shenzhen) ซ่านโถว (Shantou) และจูไห่ (Zhuhai) และมีนครกว่างโจว (Guangzhou) เป็นศูนย์กลางพัฒนาด้านธุรกิจการค้าการลงทุนที่สำคัญของจีน

กว่างตงแบ่งเขตปกครองออกเป็น 21 เมืองใหญ่ 23 เมืองระดับอำเภอ 41 อำเภอและ 3 อำเภอปกครองตนเอง โดยมีนครกว่างโจว เป็นเมืองเอก

1.1 ภูมิประเทศและที่ตั้ง

กว่างตงตั้งอยู่ทางแนวชายฝั่งทะเลทางตอนใต้ของจีน มีพื้นที่ 179,756 ตารางกิโลเมตร มีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 15 ของจีน ทิศเหนือติดกับมณฑลหูหนานและเจียงซี ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับมณฑลฝูเจี้ยน ทิศตะวันตกติดกับเขตปกครองตนเองชนชาติจ้วงกว่างซี และทิศใต้เป็นแนวชายฝั่งติดกับทะเลจีนใต้ เป็นระยะทางประมาณ 4,310 กิโลเมตร ใกล้กับเกาะฮ่องกงและมาเก๊า และเป็นประตูสู่เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีแม่น้ำสำคัญได้แก่ แม่น้ำจูเจียง (Pearl River) ซึ่งเป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดเป็นอันดับ 3 ของประเทศ ไหลผ่านเป็นระยะทาง 2,122 กิโลเมตร และยังแตกออกเป็นแม่น้ำสาขาต่างๆ ได้แก่ แม่น้ำซีเจียง (Xi River) ไหลไปทางตะวันตก แม่น้ำเป่ยเจียง (Bei River) ไหลไปทางทิศเหนือ และแม่น้ำตงเจียง (Dong River) ไหลไปทางทิศตะวันออก

1.2 ภูมิอากาศ

กว่างโจวอยู่ในเขตร้อนชื้น อุณหภูมิเฉลี่ยทั้งปี 22.8 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำที่สุด 0 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงที่สุด 38 องศาเซลเซียส เป็น 1 ในเมืองที่มีความแตกต่างทางด้านอุณหภูมิน้อยที่สุด กว่างโจวมีสภาพภูมิอากาศแบบมรสุมเขตร้อนแถบเอเชีย เนื่องจากกว่างโจวหลังติดภูเขา หน้าหันสู่ทะเล ดังนั้นจึงมีฤดูร้อนที่ยาวนานและฤดูหนาวที่อบอุ่น ปริมาณน้ำฝนเพียงพอมีผลดีต่อการเจริญเติบโตของพืช เป็นเมืองที่เต็มไปด้วยสีเขียวและมีดอกไม้ตลอดทั้งปี ได้ชื่อว่าเป็นเมืองดอกไม้ ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 1,982.7 มิลลิเมตรต่อปี เดือนมกราคมอุณหภูมิเฉลี่ย 15 องศาเซลเซียส เดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายนเป็นฤดูฝน เดือนกรกฎาคมอุณหภูมิเฉลี่ย 29 องศาเซลเซียส เดือนสิงหาคมถึงเดือนกันยายนอากาศร้อนอบอ้าว มีพายุบ่อยครั้ง เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคมมีอุณหภูมิไม่สูงมากหรือต่ำมาก เป็นฤดูที่เหมาะกับการท่องเที่ยวที่สุด กวางเจามีภาพลักษณ์ค่อนข้างแตกต่างจากเมืองทางเหนือ ซึ่งบรรยากาศที่เต็มไปด้วย "ราชการและเป็นทางการ" แต่ในกวางเจาจะรู้สึกและรับรู้ได้ถึง "การค้าและความวุ่นวาย"

กวางเจามีที่ตั้งอยู่ในเขตร้อนชื้นอุณหภูมิเฉลี่ยในช่วงหน้าร้อน (ราวเดือนมิถุนายน - สิงหาคม) อยู่ที่ประมาณ 22 - 28 องศาเซลเซียส ส่วนในช่วงหน้าหนาว (ราวเดือนธันวาคม-กุมภาพันธ์) อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ13 องศาเซลเซียส ไม่เคยมีปรากฏการณ์เกิดน้ำแข็งจากความหนาว ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยสูงที่สุดในช่วงหน้าร้อนเท่าที่เคยมีการบันทึกไว้คือ 39 องศาเซลเซียส และมักมีฝนตกชุกในช่วงหน้าร้อน

ข้อมูล	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
อุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด (C)	17/19	17/19	20/22	24/26	28/30	30/32	32/34	32/34	31/33	28/30	24/26	20/22
อุณหภูมิเฉลี่ย	9/11	10/1	14/16	18/20	22/24	23/25	24/26	24/26	23/25	19/2	14/1	10/1

ต่ำสุด (C)		2								1	6	2
ปริมาณน้ำฝน (mm)	35/40	65/70	95/100	185/190	265/270	270/275	245/250	230/235	170/175	65/70	40/45	25/30

1.3 แหล่งทรัพยากรสำคัญ

กว่างตงมีแหล่งสำรองสินแร่ต่างๆ 89 ชนิด ที่สำคัญ ได้แก่ ถ่านหิน แร่เหล็ก ไพไรต์ เพทาย ซิลิคอน ถ่านเลน ดินขาว เจอร์เมเนียม พลวง เป็นต้น โดยถือเป็นแหล่งสำรองดินขาว เจอร์เมเนียม และพลวงมากที่สุดในประเทศ และสามารถผลิตเงิน ตะกั่ว บิสมัท แทลเลียม ยูเรเนียม โมนาไซต์ ซิลิคอนใส หินเชลที่มีน้ำมัน และหินอ่อนได้มากเป็นอันดับ 2 ของจีน และยังมีการขุดพบน้ำมันบริเวณแหลมเหลยโจว (Leizhou Peninsula) ทางตอนเหนือของมณฑลไห่หนานในปี 1979 และทำให้กว่างตงกลายเป็นฐานการผลิตน้ำมันดิบที่ใหญ่เป็นอันดับ 5 ของจีน กว่างตงยังมีทรัพยากรทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ มีพื้นที่เพาะพันธุ์สัตว์น้ำทะเล 7,800 ตารางกิโลเมตร และพื้นที่เพาะพันธุ์สัตว์น้ำจืด 4,300 ตารางกิโลเมตร นอกจากนี้ ยังมีไม้เศรษฐกิจ เช่น ไม้สน ไม้ฉำฉา และไม้จื่อ เป็นต้น

1.4 ขนาดประชากร

กว่างตงมีประชากรราว 83 ล้านคน เป็นมณฑลที่มีประชากรมากเป็นอันดับที่ 4 ของจีน หรือร้อยละ 6.4 ของประชากรรวมทั้งประเทศ ส่วนใหญ่เป็นชาวฮั่นร้อยละ 99 ที่เหลือเป็นชาวจ้วงร้อยละ 0.7 และชาวเย้าร้อยละ 0.2 นอกจากนี้ ยังเป็นภูมิลำเนาเดิมของชาวจีนโพ้นทะเลกว่าหลายล้านคนทั่วโลก ภาษาที่ใช้เป็นทางการคือ ภาษาจีนกลาง และมีการใช้ภาษาท้องถิ่นมากมาย ที่สำคัญได้แก่ ภาษากว่างตง ภาษาฉาวโจว (แต้จิ๋ว) เป็นต้น

1.5 แรงงานและการจ้างงาน

กว่างตงมีจำนวนแรงงานจำนวนมากกว่า 46.82 ล้านคน มากเป็นอันดับ 4 ของจีน ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในภาคอุตสาหกรรมราว 17.28 ล้านคน รองลงมา ได้แก่ ภาคการเกษตรราว 16.23 ล้านคน และภาคบริการประมาณ 13.32 ล้านคน โดยมีอัตราค่าจ้างโดยเฉลี่ยต่อคน 22,230 หยวน จัดอยู่ในอันดับที่ 5 ของจีน

1.6 เมืองเอกและเมืองสำคัญ

กว่างตงมีเขตเศรษฐกิจพิเศษถึง 3 แห่ง ได้แก่ เซินเจิ้น จูไห่ ซ่านโถว และยังมีเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจหลายเมือง เช่น นครกว่างโจว ตงกว่าน ฝอซาน ฮุ่ยโจว เจียงเหมิน จ้าวชิ่ง และจงซาน เป็นต้น

(เขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง Pearl River Delta:PRD)

กวางโจวอยู่ทางตอนใต้ของประเทศจีน ตั้งอยู่ในภาคใต้ของมณฑลกวางตุ้ง ทางเหนือของปากแม่น้ำไข่มุกที่ซึ่งน้ำจากแม่น้ำซีเจียง มณฑลกวางตุ้งประกอบด้วย กว่างโจว เมืองเซินเจิ้น เมืองฝอซาน เมืองจูไห่ เมืองตงกว่าน เมืองจงซาน เมืองเจียงเหมิน บางส่วนของเมืองจ้าวชิ่ง (เขตเมืองของ Zhaoqing, Gaoyao และ Sihui) และบางส่วนของเมืองหุ้ยโจว (เขตเมืองของ Huizhou, Huiyang County, Huidong County และ Boluo County) แม่น้ำเป่ยเจียง และแม่น้ำตงเจียงไหลมาบรรจบกันที่นี่ โดยเมืองศูนย์กลางที่สำคัญในกลุ่มคือ นครกว่างโจว เมืองเอกของมณฑลกวางตุ้ง และเมืองเซินเจิ้นซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษแรกของจีนที่ประสบความสำเร็จและเป็นแม่แบบให้กับเขตเศรษฐกิจพิเศษอื่นๆของจีน ด้วยศักยภาพของเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำจูเจียงทำให้มณฑลกวางตุ้งมีบทบาททางเศรษฐกิจมากที่สุดในจีนมาเนิ่นนาน

กวางโจวมีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ เพราะติดกับทะเลจีนใต้ ปากแม่น้ำไข่มุกยังเชื่อมต่อกับทะเล ซึ่งใกล้กับมาเก๊าและฮ่องกง เมืองนี้ยังเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางผ้าไหม ได้รับการขนานนามว่าเป็น “ประตูภาคใต้ของจีน” กวางโจวเป็นบ้านเกิดของชาวจีนโพ้นทะเลที่มีชื่อเสียงจำนวนมาก ในปี2007 กวางโจวมีประชากรถึง3,523,500คน ประกอบด้วย คนจีน, ฮ่องกงและ มาเก๊า รวมกัน จากจำนวนนั้นชาวจีนโพ้นทะเลจำนวน 1,060,800 ชาวฮ่องกงและมาเก๊าจำนวน 877,200 คน มาจากต่างประเทศและต่างวัฒนธรรมกระจายอยู่ทั่วโลก ในประเทศที่แตกต่างกันทุกภูมิภาคทั่วโลกมีเพียง 16,800 คนเท่านั้นที่กลับมาจีนแผ่นดินใหญ่และ 1,568,700 อยู่ในเกาะฮ่องกงและมาเก๊า.

(ท่าอากาศยานซินไป๋หยุน แหล่งที่มา : http://www.manager.co.th/asp-bin/Image.aspx?ID=267232)

การคมนาคมทางอากาศ

หลังรัฐบาลมังกรดำเนินนโยบายเปิดกว้าง ปี 1985 ได้ตั้ง เขตพัฒนากว่างโจว(广州开发区) ขึ้นทางตะวันออกของเมือง ซึ่งเป็นภูมิยุทธศาสตร์สำคัญ เนื่องจากเป็นจุดศูนย์กลางของ 3 ดินแดน คือ เมืองกว่างโจว ฮ่องกง และมาเก๊า ใช้เวลาเดินทางไปยังพื้นที่ต่างๆ ทั่วเขต จูซันเจี่ยวไม่เกิน 1 ชั่วโมงครึ่ง ขณะที่ใช้เวลาเพียง 1 ชั่วโมงเดินทางจากท่าเรือเมืองกว่างโจวไปยังท่าเรือฮ่องกง ทีสำคัญเขตพัฒนาแห่งนี้ยังใกล้กับ ‘สนามบินซินไป๋หยุน’ ของกว่างโจว ซึ่งถือเป็นฮับทางอากาศระดับภูมิภาค ที่รองรับผู้โดยสารได้ถึง 80 ล้านคนต่อปี ขนส่งสินค้าได้ถึง 2.5 ล้านตันต่อปี พร้อมทั้งเชื่อมโยงไปยังสนามบินนานาชาติทั่วโลก อาทิ กรุงมะนิลา กรุงโตเกียว โอซาก้า กรุงเทพฯ สิงคโปร์ ซิดนีย์ เมลเบิร์น นิวยอร์ก และ ลอสแองเจลลิส ฯ โดยมีผู้โดยสารเข้าออกเฉลี่ย 48,310,000 คน และขนสินค้า 1,250,000 ตันในปี 2012 กว่างโจวเดินทางสะดวกโดยรถไฟและทางหลวงเป็นรถไฟที่เชื่อมต่อทั่วประเทศจีน

การคมนาคมทางน้ำ

(http://www.manager.co.th/asp-bin/Image.aspx?ID=267232)

การตัดกันของลำน้ำสายหลักและสายรองของแม่น้ำจูเจียงยังก่อให้เกิดเกาะเล็กๆ ขึ้นภายในเขตพัฒนาอุตสาหกรรมไฮเทค ซึ่งถูกพัฒนาเป็น 'เกาะชีววิทยานานาชาติ(广州国际生物岛-GIBI)' มีพื้นที่เกาะรวม 1.8 ตารางกิโลเมตร ทางเหนือเป็นศูนย์นิทรรศการนานาชาติ ทางใต้ติด 'เมืองมหาวิทยาลัย' บนเกาะมีสภาพแวดล้อมทางชีววิทยาชั้นยอด เหมาะแก่การพัฒนาและวิจัยเทคโนโลยีชีวภาพ โดยเฉพาะเรื่องโครงสร้างทางพันธุ์กรรม แพทย์แผนจีนทั้งแบบโบราณและยุคใหม่ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์และชีววิทยาที่ทันสมัย

หนึ่งในจุดเด่นของกวางโจวคือ ความเป็นศูนย์รวมการบรรจบกันของแม่น้ำทั้งจากทางตะวันออก, ตะวันตก และภาคเหนือ ทำให้มีการจราจรทางน้ำที่สำคัญอย่างมาก และยังมีเขตหวงผู่ที่ถือเป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดทางตอนใต้ของจีน

ท่าเรือกวางเจาจัดอยู่ในเขตทางออกสู่ทะเลจูไห่และจัดเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจที่สำคัญในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ล สามารถเชื่อมต่อทะเลใต้ และมีอาณาเขตใกล้กับฮ่องกง มาเก๊า

โดยมีแม่น้ำทั้งสามสายทั้งทิศตะวันออก ทิศตะวันตก และทิศเหนือไหลมาบรรจบและออกสู่ทะเล ทำให้สามารถเชื่อมต่อระหว่างท่าเรือกวางเจาและเมืองขนาดใหญ่ที่อยู่บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ล ฮ่องกง มาเก๊า และประเทศต่างๆ ทั่วโลกได้

ท่าเรือกวางเจาจัดเป็นเส้นทางท่าเรือการค้าขนาดใหญ่ที่มีระยะทางใกล้กับประเทศในแถบเอเชียตะ วันออกเฉียงใต้ คาบสมุทรอินเดีย ตะวันออกกลาง แอฟริกา ยุโรปและประเทศอื่นๆในโลกได้อย่าง ใกล้ที่สุด เส้นทางเดินเรือสามารถเชื่อมต่อได้ระหว่างท่าเรือกวางเจา ท่าเรือเลียบทะเลและท่าเรือเลียบแม่น้ำเพิร์ล โดยเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศกว่า 8 ประเทศทั่วโลก ครอบคลุมพื้นที่ท่าเรือกว่า 350แห่ง นอกจากนี้ยังมีการเชื่อมต่อกับท่าเรือในกว่า 100 ประเทศ เส้นทาง ท่าเรือกวางเจายังจัดเป็นท่าเรือการค้าระหว่างประเทศที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในพื้นที่ตอนใต้ ของประเทศจีนอีกด้วย

ปัจจุบันท่าเรือกวางเจาสามารถเดินเรือขนาด 1,000ตันผ่านทางตอนในของแม่น้ำบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิรล์ได้ โดยจัดเป็นเส้นทางเดินเรือระดับ 4 เชื่อมต่อระหว่างแม่น้ำและทะเล เชื่อมต่อกับเครือข่ายเส้นทางเดินเรือผ่านฮ่องกงและมาเก๊าได้ และยังสามารถเชื่อมต่อกับมณฑลทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจีนอีกด้วย

ในปีพ.ศ.2542 ท่าเรือกวางเจามีปริมาณสินค้าทั้งหมดรวม 100,000,000ตัน จัดเป็นท่าเรือที่มีปริมาณสินค้าหลัก 100 ล้านตันเป็นอันดับสองของประเทศจีน ปริมาณสินค้าของท่าเรือกวางเจามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องทุกปี โดยในปีไตรมาสแรกของปีพ.ศ.2549 ปริมาณสินค้ารวมในท่าเรือกวางเจาที่ 60,690,000 ตัน และมีปริมาณตู้คอนเทนเนอร์รวม 1,460,000 TEU เพิ่มขึ้นจากเดิม 29% และ 62% ตามลำดับ เป็นที่น่าประหลาดใจว่าวิกฤตเศรษฐกิจโลกที่เกิดขึ้น ไม่ได้ผลกระทบต่อปริมาณสินค้าในท่าเรือกวางเจามากนัก โดยในครึ่งปีแรกของพ.ศ.2551 ปริมาณตู้คอนเทนเนอร์ระหว่างประเทศรวม 5,990,000 TEU เพิ่มขึ้นจากเดิม 36.4% จัดเป็นอัตราการเติบโตของตู้คอนเทนเนอร์ที่สูงที่สุดในโลกอีกด้วย และปริมาณตู้คอนเทนเนอร์ภายในประเทศก็มีอัตราเพิ่มขึ้นอีกเช่นกัน นอกจากนี้ยังพบว่าปริมาณตู้คอนเทนเนอร์ครึ่งปีแรกในท่าเรือหนานซามีอัตราการเติบโตสูงถึง 76.2% อีกด้วย จากการเติบโตดังกล่าวทำให้มีการเร่งพัฒนาท่าเรือหนานซาภายใต้ยุทธศาสตร์หนานซา

ปัจจุบันเรือเดินสมุทรที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลกของบริษัทCOSCO ขนาด 100,000 TEU และเรือเดินสมุทรMaersk ขนาด 120,000 TEU ได้วิ่งให้บริการผ่านยังพื้นที่ท่าเรือหนานซา โดยมีการสร้างเส้นทางเดินเรือสู่ทะเลเฟสที่ 3 ซึ่งคาดว่าเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ 150,000 TEU จะสามารถเข้าออกได้โดยตลอด

สภาพทั่วไปภายในบริเวณท่าเรือ

สภาพลม : ได้รับอิทธิพลจากลมตะวันออกเฉียงใต้ในช่วงระหว่างเดือนเมษายน-สิงหาคม และมีลมตะวันออกเฉียงเหนือในช่วงเดือนกรกฎาคม-มีนาคม มีพายุหมุนเขตร้อนในช่วงเดือนพฤษภาคม-พฤศจิกายน ความแรงลมระดับเฉลี่ยประมาณ 6-9 ลมกรรโชกความแรง 10-11

ปริมาณฝน : ปริมาณน้ำฝนที่ตกเฉลี่ยตลอดปีวัดได้ 1720 มิลลิเมตร ตกมากในช่วงเดือนเมษายน-สิงหาคม คิดเป็นปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยกว่า 60% ของปริมาณน้ำฝนตลอดปี

สภาพหมอก : พบหมากในช่วงปลายฤดูหนาว เฉลี่ยประมาณ 25 วันต่อปี โดยเกิดในช่วงเช้าถึงเวลาประมาณ 9.00

อุณหภูมิ : อุณหภูมิโดยเฉลี่ยต่อปีประมาณ 21.9 องศา อุณหภูมิสูงสุดต่อปีโดยเฉลี่ย 38.7 องศา และอุณหภูมิต่ำสุดต่อปีโดยเฉลี่ยที่ 0 องศา

ระดับน้ำขึ้นน้ำลง : ระดับน้ำขึ้นเต็มที่ 3.87 เมตร น้ำลงเต็มที่ -0.24 เมตร ความต่างของระดับน้ำขึ้น 1.64 เมตร

ทิศทางการไหลของน้ำ : ลักษณะไหลย้อนเข้าหาฝั่ง ความเร็วขณะน้ำขึ้น 0.77-1.03 เมตร/วินาที ความเร็วขณะน้ำลง 1.29 เมตร/วินาที

คลื่น : ท่าเรือกวางเจาตั้งอยู่ในใกล้กับสามเหลี่ยมปากแม่น้ำจูเจียง คลื่นลมได้รับผลกระทบจากการไหลของกระแสน้ำ สภาพพื้นที่ และความลึกของน้ำ ท่าเรือกวางเจาตั้งอยู่ในบริเวณทางตอนในของแม่น้ำ พื้นที่อื่นๆ ในท่าเรือมีความกว้างประมาณ 1-2 กิโลเมตร และกว้างมากที่สุด 3 กิโลเมตร ไม่ได้รับผลกระทบจากคลื่นลมในทะเลมากนัก

ศักยภาพในการรองรับ

ท่าเรือกวางเจาประกอบด้วยท่าใหญ่ทั้งหมด 4 ท่าประกอบด้วย ท่าเรือภายใน ท่าฮวงผู่ ซินสา หนันสาและบริเวณทอดสมอ ปากแม่น้ำเพิร์ล ทั้งนี้ภายในท่าเรือกวางเจายังประกอบไปด้วยอุปกรณ์ที่ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย อาทิ ท่าเรือน้ำลึกเฉพาะสำหรับการบรรจุสินค้าประเภทต่างๆ เช่น ตู้คอนเทนเนอร์ขนาดใหญ่ ถ่านหิน ข้าวสาร น้ำมันและปิโตรเคมีตลอดจน ท่าเรือสำหรับน้ำลึกสำหรับสินค้าประเภทเทกองที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคทางตอนใต้ของจีน ท่าเรือกวางเจาประกอบไปด้วยท่าเทียบเรือทั่วไป 631 ท่า บริเวณที่ทอดสมอ 88 แห่ง ทุ่นลอยน้ำ 23 ทุ่น ท่าเทียบเรือขนาด 10,000 ตันขึ้นไปจำนวน 59 ท่า สามารถรองรับเรือบรรทุกสินค้าขนาดใหญ่ที่สุดได้ 150,000 ตัน

ความสะดวกในการขนถ่ายสินค้า และระยะห่างจากสถานที่ต่างๆ

นครกวางเจาถือเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทั้งทางน้ำ ทางรถไฟ ทางบกและทางอากาศที่สำคัญของจีนตอนใต้ เนื่องจากความได้เปรียบในทางทำเลที่ตั้งจึงสามารถสร้างโครงข่ายการคมนาคมที่สมบูรณ์ทั้งทางน้ำ ทางอากาศ และทางถนน ในการขนส่งสินค้าไปยังภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และประเทศอื่นๆทั่วโลก ทั้งนี้ปัจจุบันได้มีการขยายเส้นทางเดินเรือออกทะเลสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ล – ฮ่องกงให้มีความกว้าง 255 เมตร สูง 13 เมตร ซึ่งจะทำให้มีศักยภาพในการรองรับเรือใหญ่ขนาด 50,000 ตันได้ทั้งสองทาง ภายในท่าเรือกวางเจาประกอบด้วยเส้นทางคมนาคมทางรถไฟที่มีจุดเชื่อมต่อภายในถึง 5 สาย ประกอบด้วยเส้นทางรถไฟสาย ปักกิ่ง – กวางเจา ปักกิ่ง – จิ่วหลง (ฮ่องกง) กวางเจา – เซินเจิ้น กวางเจา – เซิ่นเจียง และเส้นทางกวางเจา – เหมยโจว – ซ่านโถว เส้นทางคมนาคมขนส่งทางบกประกอบด้วย เส้นทางด่วนพิเศษระหว่างเมือง เส้นทางไฮเวย์ และทาง หลวงระดับประเทศ ได้แก่ เส้นทางด่วนที่สามารถเชื่อมต่อโดยตรงกับท่าเรือเขตหนันซา สำหรับการคมนาคมทางอากาศระหว่างประเทศ ได้แก่เส้นทางทะเลแดง ยุโรป เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อเมริกาตะวันตก แคนาดา เมดิเตอร์เรเนียน แอฟริกาฝั่งตะวันตก แอฟริกา อเมริกา ญี่ปุ่น และเกาหลี ในส่วนของเส้นทางขนส่งทางน้ำเลียบชายฝั่งทะเลของท่าเรือกวางเจาแบ่งเป็นสินค้าประเภทตู้คอนเทนเนอร์ซึ่งเชื่อมต่อระหว่างฮวงผู่ กวางเจา – ท่าเรือยรี่เจ้า สินค้าประเภทถ่านหินผ่านทางท่าเรือเทียนจิน ฉินฮวงเต่า สินค้าประเภททั่วไปสามารถขึ้นได้ที่ท่าเรือเหลียน เทียนจิน เซี่ยงไฮ้ กวางสี ฯลฯ และใช้ท่าเรือต้าเหลียน ฟูเจี้ยน ตอนใต้ของเจ้อเจียงสำหรับการขนส่งสินค้าประเภทน้ำมันดิบและปิโตรเคมี เส้นทางคมนาคมทางแม่น้ำสามารถเชื่อมต่อกับ

ฮ่องกง มาเก๊าและท่าเรือทั้งขนาดเล็กและใหญ่ในมณฑลกวางเจา และยังสามารถผ่านทางแม่น้ำจูเจียงเพื่อเชื่อมต่อไปยังท่าเรือต่างๆในเขต ปกครองตนเองกวางสีอีกด้วย

ภายใต้ระยะเวลาแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 15 ของจีน จะทำการพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบกได้แก่ถนนทุกสายในมณฑลกวางตุ้งให้มีความยาว 140,000 กิโลเมตร โดยก่อสร้างใหม่ 25,000 กิโลเมตร สร้างเส้นทางด่วนให้มีระยะทาง 5,000 กิโลเมตรโดยเน้นก่อสร้างใหม่ 1,900 กิโลเมตร ความหนาแน่นของถนน 78 กิโลเมตรต่อระยะทาง 100 ตารางกิโลเมตร ปัจจุบันมณฑลกวางตุ้งมีเส้นทางด่วนสำหรับต่างมณฑลทั้งหมด 6 เส้นทาง เมื่อบังคับใช้แผนแล้ว จะต้องสร้างเพิ่มอีกทั้งหมด 11 เส้นทางได้แก่ เส้นทางฉางชุน-เซินเจิ้น โดยมีระยะเชื่อมต่อที่เหมยโจว-หลงเหยียน เส้นทางกวางเจา-คุนหมิงที่บริเวณ หยุนหลู่-ผิงไถ เส้นทางเซิ่นหยาง-ไฮ่โข่วที่บริเวณเจิ้นเจียง-ซวีเหวิน เส้นทางเอ้อเหลียนเฮ่าเทอร์-กวางเจาที่บริเวณเหลียนโจว-หย่งโจว เส้นทางเลียบริมแม่น้ำกวางเจา-เซินเจิ้น สะพานเชื่อมฮ่องกง-เพิรล์-มาเก๊า เส้นทางด่วนกวางเจา-เฮ้อโจวที่บริเวณหวายจี๋-เจี๋ยโจว เส้นทางด่วนสายตะวันตกกวางเจา-เพิรล์ ที่บริเวณซุ่นเต๋อ-จูไฮ่ เส้นทางด่วนหยุนหลู่- จินซี เส้นทางด่วนเจากวน-จางโตว เส้นทางด่วนเหมยโจว-จางโจว ทั้งนี้ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนามณฑลกวางเจาได้กำหนดให้กวางเจาและเซินเจิ้นเป็นจุดศูนย์กลางในการสร้างเส้นทางคมนาคมเชื่อมไปยังมณฑลอื่นๆ ทั้งนี้กำหนดโครงข่ายการคมนาคมโดยต้องมีเส้นทางด่วนเชื่อมไปยังมณฑลที่มีบริเวณติดกันอย่างน้อย 2 เส้นทาง

ภายใต้แผนดังกล่าวคาดการณ์ว่าในปีพ.ศ.2553 ปริมาณผู้ใช้เส้นทางรถในมณฑลมากกว่า 2,600,000,000 คน ปริมาณสินค้าที่บรรทุกมากกว่า 1,500,000,000 ตัน และมีอัตราการเติบโตกว่า 7.3% รวมทั้งมีการสร้างโครงข่ายคมนาคมเส้นทางด่วนทั้งระดับมณฑลและระดับเมือง มีเส้นทางโดยสารอย่างรวดเร็วระหว่างเมืองและอำเภอ โดยจัดสร้างโครงข่ายเส้นทางเดินรถสายชนบทในแต่ละอำเภอ ทั้งนี้คาดการณ์ว่าในสิ้นปีพ.ศ.2553 เส้นทางเดินรถชนบทของมณฑลจะเสร็จสมบูรณ์ทั้ง 100%

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 15 ของจีนว่าด้วยการพัฒนาทางรถไฟทั่วประเทศ โดยภายในปีพ.ศ.2563 มณฑลกวางเจาจะมีความยาวเส้นทางรถไฟที่อยู่ภายใต้การบริหารจัดการกว่า 4,000 กิโลเมตร โดยพัฒนาเขตพื้นที่สามเหลี่ยมเพิร์ล (Zhu San Jiao) เป็น

ศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและศูนย์กลางการคมนาคม ทั้งนี้โครงการดังกล่าวมีการลงทุนรวมทั้งหมด 1.25 ล้านล้านหยวน ซึ่งจะใช้งบดังกล่าวประมาณ 10% ในการพัฒนาการรถไฟของมณฑลกวางตุ้ง โดยภายในเวลาดังกล่าวเส้นทางรถที่มีอยู่เดิมทั้งหมด 4 เส้นทาง ได้แก่ เส้นทางรถไฟสายปักกิ่ง-กวางเจา เส้นทางรถไฟสายกวางเจา-เซินเจิ้น เส้นทางรถไฟสายกวางเจา-เหมาหมิง เส้นทางรถไฟสายกวางเจา-เหมยโจว-ซัวเถาและเส้นทางรถไฟสายเฉพาะกวางเจา-อู่ฮั่น เส้นทางสายกวางเจา-จูไห่อินเตอร์ซิตี้ (Guangzhou-Zhuhai Intercity Railway) เส้นทางเฉพาะขนส่งผู้โดยสารกวางเจา-เซินเจิ้น(Guangzhou-Shenzhen Passenger Dedicated Line) เส้นทางเฉพาะขนส่งสินค้ากวางเจา-จูไห่ ซึ่งเส้นทางดังกล่าวสามารถเชื่อมต่อกับท่าเรือทั้งทางด้านตะวันตกและตะวันออกบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ลได้ หน่วยงานการรถไฟคาดการณ์ว่า ปริมาณรถไฟทุกๆประเภทเพิ่มขึ้นจาก 600 คัน ถึง 800 คัน และปริมาณการแลกเปลี่ยนสินค้าทั้งหมดในศูนย์มากกว่า 110 ล้านตันและ 160 ล้านตัน ในปีพ.ศ.2553 และปีพ.ศ.2563 ตามลำดับ

ตารางราคาขนส่งสินค้าคอนเทนเนอร์ทางรถไฟจากท่าเรือกวางเจาไปยังเมืองสำคัญในประเทศจีน

สถานีต้นทาง	สถานีปลายทาง	ราคาขนส่งตู้ 20 ฟุต (หยวน)	ราคาขนส่งตู้10 ตัน (หยวน)	ราคาขนส่งตู้1 ตัน (หยวน)
	ปักกิ่ง	6300	4300	330
	เวินโจว	5800	3600	330
	เซี่ยงไฮ้	5500	3800	300
	หนานชาง	3200	2300	220
	เทียนจิน	6300	4300	330
	ฟูโจว	5000	3000	300
	ฉงชิ่ง	7000	4900	500
	เซี่ยะเหมิน	4200	2700	280
	เฉิงตู	7000	4900	500
	จิ่วเจียง	3400	2500	250
	ฮาร์บิน	8200	5300	540

	อู่ฮั่น	4800	3200	300
	จี๋หลิน	8000	5100	540
	อี้ชาง	4800	3200	300
	ฉีฉีฮาเอ๋อร์	4800	5300	560
	ฉางซา	4000	2800	300
	ฉางชุน	8000	5100	540
	ซีอาน	6200	4000	380
	เสิ่นหยาง	7500	4800	480
	ฮั่นจง	6000	3800	360
	ต้าเหลียน	8000	5000	540
	หลานโจว	7200	4600	450
	สือเจียจวง	6400	4200	400
	ซีหนิง	7800	4800	480
	ถางซัน	7600	5200	500
	เก๋อเอ่อร์มู่	8900	5600	560
	ไท่หยวน	6800	4500	420
	อี๋ปิง	7800	4800	480
	ฮูฮอต	7800	5000	520
	คุนหมิง	5700	3800	360
	เปาโถว	8200	5000	520
	หนานหนิง	4000	2800	300
	ชื่อเฝิง	7200	4700	500
	กุ้ยหลิน	4000	2800	300
	จี๋หนัน	5800	3800	450
	กุ้ยหยาง	6000	4000	360
	เอียนไถ	6800	4000	460
	จุนอี้	5800	3800	340
	ชิงเต่า	6200	4000	440
	อุรุมชี	10000	6200	600

	เจิ้งโจว	5500	3800	400
	ต้าฉิ่ง	8200	5200	520
	ลั่วหยาง	5800	4000	420
	ฉินฮวางเต่า	7000	4500	480
	หนานจิง	5000	3500	380
	หยินชวน	7800	4800	480
	ซวีโจว	5000	3500	380
	เมียนโจว	7200	4600	460
	ซูโจว	5000	3500	380
	เป่าจี	6400	4200	400
	เหอเฝย	4800	3000	380
	หนิงโป	6400	3800	360
	หางโจว	5000	3000	380
	อี้อู	4600	3000	360

ตารางขนส่งสินค้าทางรถบรรทุกจากเมืองกวางเจาไปยังมณฑลและเมืองอื่นๆ ในตอนในของประเทศจีน

	เมือง	ระยะทาง กิโลเมตร	ราคาค่าขนส่ง (สินค้าเต็มรถ) หยวน				ขนส่งสินค้าไม่เต็มรถ หยวน	
			วัน	7.2 เมตร	8.6 เมตร	9.6 เมตร	คิวบิก	กิโลกรัม
เหลียวหนิง	เสิ่นหยาง	784	1	2800	3600	4400	130	0.6
	ต้าเหลียน	1017	1	3500	4300	4800	200	0.8
	ตานตง	1112	2	3500	4300	4800	150	0.9
	อิ๋งโข่ว	700	2	3500	4300	4800	150	0.7
จี๋หลิน	ฉางชุน	1150	2	3800	4600	5200	140	0.7

	จี๋หลิน	1100	3	3800	4600	5200	140	0.9
เฮยหลงเจียง	ฮาร์บิน	1458	3	4500	5200	6000	150	0.8
	มู่ตันเจียง	1716	4	4600	5300	6100	160	0.8
	ต้าชิ่ง	1832	4	4600	5500	6300	170	0.9
มองโกเลียใน	ฮูฮอต	717	2	3500	3900	4300	150	0.6
	เปาโถว	853	2	3500	4000	4400	150	0.6
ซานซี	ไท่หยวน	570	1	2000	2300	2700	130	0.5
เหอเป่ย	สือเจียจวง	301	1	1600	2000	2400	100	0.5
	ศิงไถ	321	2	1700	2100	2500	110	0.5
	หานตัน	387	2	1700	2100	2600	110	0.7

สิ่งอำนวยความสะดวก

ท่าเรือกวางเจาจัดเป็นท่าเรือขนาดใหญ่ที่มีมาตรฐานระดับสากล มีการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการบริหารจัดการท่าเรือ การใช้ระบบอิเลคโทรนิคสารสนเทศ อันได้แก่ EDI และระบบ e-report ทำให้การหมุนเวียนและเข้าถึงข้อมูลเป็นไปได้โดยสะดวกต่อผู้ใช้บริการ นอกเหนือไปจากนี้ยังมีบริษัทกวางเจาโลจิสติกส์กรุ๊ปที่ให้บริการในรูปแบบศูนย์บริการรูปแบบจุดเดียว (one stop service) ที่ให้บริการเป็นตัวแทนผู้รับจัดการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ผู้ให้บริการตู้คอนเทนเนอร์ทั้งในและต่างประเทศ ผู้ให้บริการขนส่งสินค้า ยกตู้สินค้า เคลื่อนย้ายสินค้าเทกอง ให้บริการด้านยื่นเรื่องนำเข้าหรือส่งออกสินค้าต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้บริการยื่นตรวจสอบสุขอนามัยและกักกันพืช เป็นต้น

ค่าธรรมเนียมต่างๆ ที่เรียบเก็บของท่าเรือกวางเจาดังนี้

ชื่อท่าเรือย่อย	ค่าขนลากตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 20 ฟุต (หยวน)	ค่าขนลากตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 40 ฟุต (หยวน)	ค่าขนลากตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 40 ฟุต HQ (หยวน)	ค่าดำเนินการเป็นผู้แทนในการยื่นเรื่อง (หยวน)

ท่าเรือเก่าอูชง	221	341	341	160
ท่าเรือใหญ่เดิม	250	350	350	160
ท่าเรือเก่าเจียลี่	400	510	510	200
ท่าเรือเก่าหย่งเย่	510	630	630	-
ท่าเรือใหม่จี๋ซือ	330	460	460	180
ท่าเรือใหม่ฉวนทง	220	320	320	180
ท่าเรือใหม่ตงเจียง	400	500	500	180

ค่าธรรมเนียมสำหรับท่าเรือหนานซา (ท่าเรือใหม่)

ค่าธรรมเนียมท่าเรือ: ปลอดค่าธรรมเนียม

ค่าเอกสาร: 125 หยวนหรือ 15 ดอลลาร์

ค่าใช้จ่ายในการยื่นเรื่องต่อศุลกากร 260 หยวนต่อชุด กรณีสินค้าธรรมดา กรณีนำวัตถุดิบเพื่อมาแปรรูปคิดค่าธรรมเนียมที่ 202 หยวนต่อชุด

ค่าธรรมเนียมสินค้าผ่าน: 80 หยวน

ค่าธรรมเนียมเปลี่ยนใบตรวจและกักกันพืช: 80 หยวนต่อหนึ่งใบ

ค่าบรรจุสินค้าที่บริเวณท่าเรือ: 800-1200 หยวน (รวมค่าธรรมเนียมในการยื่นเรื่องศุลกากรต่อหนึ่งใบแล้ว ทั้งนี้ค่าบริการของแต่ละบริษัทอาจมีความแตกต่างกัน)

การค้าขายกับประเทศไทย

มณฑลกวางตุ้งซึ่งมีกวางโจวเป็นเมืองหลักมีสัดส่วนมูลค่าการค้ากับไทยมากที่สุด สินค้าที่ส่งออกจากไทยไปจีนจะผ่านที่มณฑลนี้และนำไปส่งต่อยังมณฑลอื่นๆ ของประเทศจีนต่อไป สินค้าการเกษตรหลักๆ ที่นำเข้าจากไทย คือ ผลไม้ ข้าว มันสำปะหลัง และยางพารา ตลาดค้าผัก

ผลไม้ที่สำคัญ คือ ตลาดเจียงหนาน ซึ่งเป็นตลาดกระจายผลไม้ไทยที่ใหญ่ที่สุดของจีน สินค้าส่วนใหญ่ที่เข้าตลาดเจียงหนานจะเข้ามาทางท่าเรือฮ่องกงเข้าสู่มณฑลกวางตุ้ง

ต้นทุนโลจิสติกส์เมื่อเปรียบเทียบการขนส่งสินค้าชนิดและปริมาณเดียวกัน ทางบกใช้เส้นทาง R12 ไปหนานหนิงใช้เวลา 1-2 วัน ค่าใช้จ่ายในการขนส่งราว 65,100 บาท และจากหนานหนิงไปกวางโจวใช้เวลา 8 ชั่วโมง 30 นาที ค่าใช้จ่ายการขนส่ง 20,000 บาท ซึ่งผู้ประกอบการน่าจะใช้เป็นเส้นทางขนส่งที่เร็วและเหมาะสมที่สุด

สำหรับการขนส่งทางทะเลไปกวางโจวใช้เวลา 4-5 วัน (จากท่าเรือแหลมฉบัง-ท่าเรือฮ่องกง-กวางโจว) ต้นทุนการขนส่งราว 18,600-93,000 บาท สำหรับขนส่งทางอากาศคิดตามน้ำหนักสินค้า 45 กิโลกรัม ค่าขนส่ง 58 บาทต่อกิโลกรัม สินค้า 100 กิโลกรัม ค่าขนส่ง 50 บาทต่อกิโลกรัม นอกจากนี้จากกวางโจวยังสามารถกระจายสินค้าทางบกไปยังเมืองต่างๆ ของจีนต่อไปได้

ขนส่งทางทะเล จากกวางโจวกระจายสินค้าทางบกไปยังเมืองต่างๆ ของจีน

	ระยะทาง	ระยะเวลา (ชม.)	ค่าใช้จ่าย (บาท)
กวางโจว-เซียเหมิน	706	9.10	22,945
กวางโจว-หนานหนิง	578	8.30	20,000
กวางโจว-ซีอาน	1,812	22.30	60,000
กวางโจว-ปักกิ่ง	2,225	28.00	72,000
กวางโจว-ฉงชิ่ง	1,661	22.10	54,000
กวางโจว-เซี่ยงไฮ้	1,547	19.00	50,000
กวางโจว-คุนหมิง	1,406	20.28	45,000
กวางโจว-เฉิงตู	1,981	26.00	64,000

นอกจากนั้น ในเดือนพฤษภาคม 1993 รัฐบาลกลางยังมีมติตั้ง 'เขตพัฒนาหนันซา(广州南沙开发区)' ขึ้นอีกแห่งทางตะวันออกเฉียงเหนือของกว่างโจว บริเวณปากทางออกทะเลของแม่น้ำจูเจียง สามารถเดินทางถึงเมืองต่างๆ ของจูซันเจียวได้ในรัศมี 100 กิโลเมตร มีเส้นทางคมนาคมทางน้ำที่สะดวกสบาย โดยห่างจากฮ่องกงเพียง 38 ไมล์ทะเล(70.3 กิโลเมตร) ห่างจากมาเก๊า 41 ไมล์ทะเล(75.85 กิโลเมตร) แถมยังรายล้อมด้วยสนามบินนานาชาติขนาดใหญ่ 5 แห่งในเมืองกว่างโจว เซินเจิ้น จูไห่ ฮ่องกง และมาเก๊า จึงถือเป็นฐานยุทธศาสตร์การค้าสำคัญอีกแห่ง ที่มี

ศักยภาพขยายตลาดได้สูง ด้วยประชากรที่มากถึง 40 ล้านคน ทั้งยังเป็นประตูเชื่อมไปสู่การเจาะตลาดในแผ่นดินมังกร

การคมนาคมทางรถไฟ

รถไฟใต้ดินกว่างโจว เป็นเส้นทางรถไฟใต้ดินในเมืองกว่างโจว ประเทศจีน ดำเนินการโดย Guangzhou Metro Corporation และเป็นเส้นทางรถไฟฟ้าแห่งที่สี่ของจีนแผ่นดินใหญ่ ต่อเนื่องจากรถไฟใต้ดินปักกิ่ง รถไฟใต้ดินเทียนจิน และ เซี่ยงไฮ้เมโทร

ปัจจุบันประกอบไปด้วยเก้าเส้นทาง ให้บริการเวลา 6:00-24:00 น. จำนวนผู้โดยสารรายวัน 5.6 ล้านคน[2][5] รถไฟใต้ดินกว่างโจว เป็นรถไฟใต้ดินที่มีผู้โดยสารหนาแน่นเป็นอันดับที่ 6 ของโลก รองจาก โตเกียวเมโทร รถไฟใต้ดินโซล รถไฟใต้ดินมอสโก รถไฟใต้ดินปักกิ่ง และ เซี่ยงไฮ้เมโทปัจจุบันมีจำนวน 164 สถานี ระยะทาง 261 กิโลเมตร

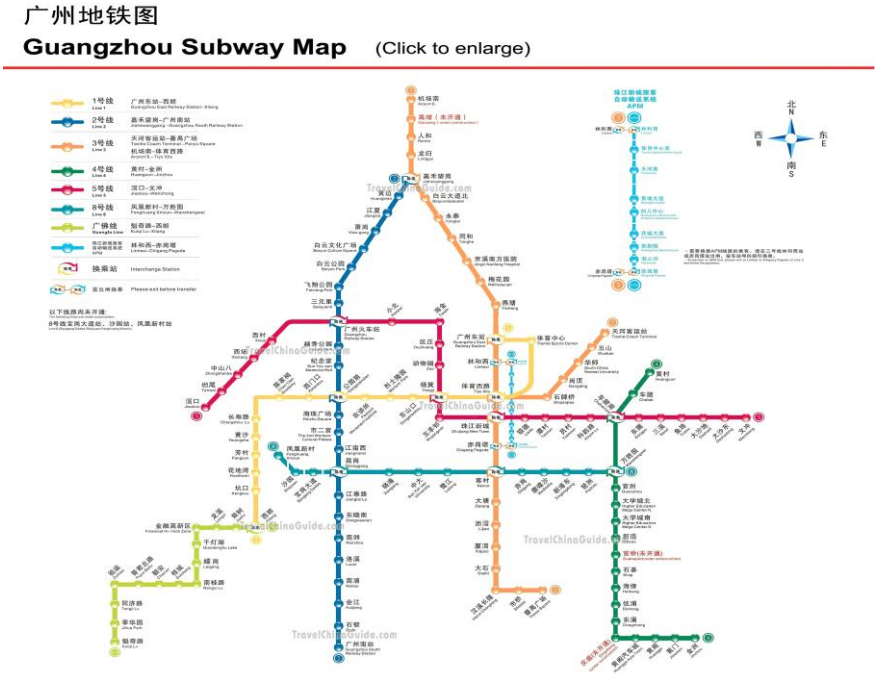

เส้นทาง	สถานีปลายทาง	เปิดให้บริกา	เปิดให้บริกา	ระยะทาง (กิโลเมตร	จำนวน	จำนวนรถไฟฟ้

				รครั้งแรก	รครั้งล่าสุด	)	สถานี	า (2010)[8]
รถไฟใต้ดิน								
1 号线 Line 1	**สาย 1**	กว่างโจวตะวันออก	ซิลัง	1997	1999	18.5	16	28
2 号线 Line 2	**สาย 2**	เจียฮีวังกัง	กว่างโจวใต้	2002	2010	31.4	24	36
3 号线 Line 3	**สาย 3**	แอร์พอร์ตเซาท์/เทียนฮีโคช	ทิยูซิลู/จัตุรัสแพนยู	2005	2010	67.3	28	42
4 号线 Line 4	**สาย 4**	ฮวงชุน	จินโจว	2005	2010	43.7	16	30
5 号线 Line 5	**สาย 5**	เจียวกู	เวนชอง	2009	—	31.9	24	30
6 号线 Line 6	**สาย 6**	Xunfenggang	Changban	2013	—	24.5	22	
8 号线 Line 8	**สาย 8**	เฟิงฮวงซินคัน	วันเซิ่งเว	2003	2010	14.8	13	17

广佛线 Guangfo Line	สายกว่างฟู	Kuiqi Lu	Xilang	2010	—	20.4	14	14
รถไฟรางเบา								
珠江新城旅客自动输送系统 APM	APM	Linhexi	Chigang Pagoda	2010	—	3.9	9	6

การคมนาคมในกวางโจว

การเดินทางไปสนามบินซินไป๋หยุน	
รถบัส	ราคา 14-16 หยวน
แท็กซี่	จากตัวเมืองสู่สนามบิน ราคาประมาณ 100 หยวน
รถประจำทาง	มีหลายสาย ไปได้ทั่วสารทิศ และเกือบทั้งหมดเป็นรถแอร์ ที่ค่าโดยสารทั่วไปคนละ 2 หยวน ตลอดสายและมีรถบัสแบบรถไฟฟ้า (ใช่ไฟจากสายไฟตามเสา แบบรถราง) ไม่มีแอร์ คนละ 1 หยวน
แท็กซี่	7 หยวน สำหรับ 2.30 กม.แรก และ อีก 2.6 หยวนทุกๆ 1 กม.ต่อไป อาจจะมีการบวกค่าเชื้อเพลิง 1 หยวน

การเดินทางไปฮ่องกง

ทางรถไฟ	Guangzhou East train station - Hung Hom station in Kowloon รถไฟออกทุก 2 ชั่วโมง ตารางเดินรถไฟ กวางเจา (เซินจิ้น) - ฮ่องกง
ทางรถยนต์	รถ Shuttle Bus จะวิ่งจาก โรงแรมในเมือง สู่ตัวฮ่องกง ตารางเดินรถ กวางเจา - ฮ่องกง
ทางเรือ	ตารางเดินเรือ กวางเจา - ฮ่องกง

การเดินทางไปมาเก๊า
การเดินทางเข้ามาเก๊าต้องเช็คว่ามีวีซ่ากลับเข้าจีนได้หรือไม่ เพราะจีนถือว่าการไปมาเก๊าเป็นการออกนอกประเทศ

3.เพื่อศึกษาทิศทางการเจริญเติบโตของเมืองกวางโจวในอนาคต

ตามนโยบายฟื้นฟูและพัฒนาด้านโลจิสติกส์แห่งชาติมีการกำหนดให้ท่าเรือกวางเจาเป็นศูนย์กลางของโลจิสติกส์บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ส นับจากอดีตจนถึงปัจจุบันท่าเรือกวางเจาได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกเฟสใหม่อยู่ตลอดเวลา ทั้งนี้เพื่อสอดรับกับปริมาณสินค้าที่เพิ่มมากขึ้นในแต่ละปี ท่าเรือเขตหนันซาและซินสาในเฟสสองจะดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จและเปิดใช้งานได้ในปีพ.ศ.2553 ซึ่งจะส่งผลให้ท่าเรือกวางเจากลายเป็นท่าขนาดใหญ่ในการเชื่อมต่อในลักษณะครบวงจรของภูมิภาคทางตอนใต้ของจีนทั้งท่าเรือคอนเทนเนอร์ ข้าวสาร สินค้าเทกองและสินค้าเฉพาะอื่นๆ นอกเหนือไปจากนั้นยังมีการพัฒนาในส่วนของเทคโนโลยีสารสนเทศและการพัฒนาด้านอื่นๆ การบริหารจัดการภายใน ตลอดจนการบริหารพื้นที่กระจายและรวมสินค้าให้มีความทันสมัย และสามารถให้บริการได้ตามมาตรฐานท่าเรือระดับโลกตามสโลแกนที่ว่า World-class Port, World-wide Service อ้างตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติฉบับที่ 15 ว่าด้วยการพัฒนาท่าเรือกวางเจา จะมีการจัดสรรงบประมาณกว่า 200,000 ล้านหยวนในการลงทุนสร้างเส้นทางเดินเรือที่มีขนาด 200,000 ตันและสร้างท่าเทียบเรือน้ำลึก(Berth) อีกกว่า 39 แห่ง โดยคาดว่าจะสามารถเพิ่มศักยภาพในการรองรับสินค้าได้กว่า 69,240,000 ตันและเพิ่มศักยภาพในการรองรับตู้คอนเทนเนอร์กว่า 6,040,000 ตู้ ทั้งนี้คาดการณ์ว่าจะมีปริมาณตู้คอนเทนเนอร์รวมทั้งสิ้น 10,000,000 ตันภายในสิ้นปีพ.ศ.2553

ตามแผนพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐานทางบกและทางน้ำโดยความร่วมมือระดับภูมิภาคพื้นที่สามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิร์ล ที่ประกาศโดยกระทรวงคมนาคมแห่งประเทศจีน กำหนดให้สร้างเส้นทางคมนาคมขั้นพื้นฐานเพื่อเชื่อมต่อระหว่างทางตอนในด้านตะวันตกของแม่น้ำกับเส้นทางสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิรล์ เพื่อพัฒนาให้เป็นเส้นทางเดินเรือระดับสามที่เป็นส่วนหนึ่งของระบบการเดินเรือในบริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเพิรล์ และสร้างเส้นทางตะวันตกเฉียงใต้ในการออกทะเล ได้แก่เส้นทางใต้ กลาง และเหนือรวมทั้งสิ้นสามเส้นทาง สร้างเส้นทางเชื่อมต่อแม่น้ำล้านช้างรวมทั้งสร้างระบบที่สนับสนุนการเดินเรือ พัฒนาระบบขนส่งตู้คอนเทนเนอร์ทางตอนในของแม่น้ำ ระบบขนส่งสินค้าประเภทเทกองที่มีปริมาณมาก ระบบขนส่งสินค้าผ่านท่าเรือไปยังภาคตะวันตก ทั้งนี้เพื่อใช้ศักยภาพในการขนส่งทางน้ำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

ภายในสิ้นปีพ.ศ.2553 ปริมาณสินค้าทั้งหมดภายในท่าเรือกวางเจาจะอยู่ที่ 400,000,000 ตัน ทั้งนี้สืบเนื่องจากการพัฒนาท่าเรือหนานซาตั้งแต่ปีพ.ศ.2543 และก่อสร้างท่าเทียบเรือขนาด 100,000 ตัน พบว่ามีปริมาณสินค้าประเภทตู้คอนเทนเนอร์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละปี โดยภายในระยะเวลาเพียง 2 ปีนับจากปีพ.ศ.2549 มีปริมาณสินค้าเพิ่มขึ้นเป็นเท่าตัว ทั้งนี้คาดว่าปริมาณตู้คอนเทนเนอร์ทั้งหมดในท่าเรือหนานซาจะแตะระดับที่ 4,400,000 TEU นอกจากนี้รัฐบาลยังได้ทุ่มเงินก่อสร้างกว่า 200,000,000,000 หยวนในการพัฒนาท่าเรือหนานซาเฟสที่สาม โดยมีการพัฒนาท่าเรือสำหรับสินค้าประเภทอาหาร ท่าเรือสำหรับสินค้าประเภทเทกอง และเส้นทางออกมหาสมุทรเฟสที่ 3 อีกด้วย

คาดการณ์ว่าภายในสิ้นปีพ.ศ.2558 ปริมาณสินค้าทั้งหมดในท่าเรือกวางเจาจะมีปริมาณสูงถึง 500,000,000 ตัน ปริมาณตู้คอนเทนเนอร์รวมทั้งหมด 20,000,000 TEU ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากโครงการก่อสร้างท่าเทียบเรือภายในบริเวณพื้นที่สำหรับสินค้าประเภทอาหารในท่าเรือหนานซาซึ่ง

สามารถรองรับเรือบรรทุกสินค้าประเภทเทกองขนาด 70,000-100,000 ตัน จำนวน 2 ท่าและการก่อสร้างท่าเทียบเรือทั่วไปที่สามารถรองรับเรือบรรทุกสินค้าขนาด 50,000-70,000 ตันได้ จำนวน 2 ท่าซึ่งจะก่อสร้างแล้วเสร็จสิ้นปีพ.ศ.2554

รัฐบาลนครกว่างโจวร่วมกับคณะกรรมการสำนักงานส่งเสริมการลงทุนและคณะกรรมการพาณิชย์นครกว่างโจว ร่วมจัดงานแถลงนโยบายการลงทุนของนครกว่างโจว ประจำปี 2558 ภายใต้หัวข้อ “เศรษฐกิจใหม่ (เติบโตแบบยั่งยืน) และโอกาศใหม่” (New Normal New Opportunities) ณ ศูนย์การประชุมไป๋หยุน นครกว่างโจว โดยมีตัวแทนจากหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่น ตัวแทนจากรัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชนท้องถิ่น บริษัทเอกชนข้ามชาติและตัวแทนสถานกงสุลจากประเทศต่าง ๆ อาทิ สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนิเซีย ปากีสถาน ศรีลังกา เข้าร่วมทั้งหมดกว่า 800 คน โดยนายเฉินเจี้ยนหัว นายกเทศมนตรีนครกว่างโจวเป็นผู้กล่าวเปิดงานพร้อมกับบรรยายสรุปหัวข้อ “เปิดโอกาสใหม่สู่ความร่วมมือด้านการลงทุนจากต่างประเทศ” (Open up New Prospects for International Investment) โดยนายเฉินฯ กล่าวว่านครกว่างโจวมีศักยภาพและพร้อมที่จะดึงดูดนักลงทุนจากต่างชาติให้เข้ามาลงทุน ทั้งนี้ในอนาคตรัฐบาลมีเป้าหมายสำคัญที่สร้างนครกว่างโจวเป็นศูนย์กลางของการค้าระหว่างประเทศ ศูนย์กลางการขนส่งสินค้า ศูนย์กลางวัฒนธรรมหลิ่งหนานและเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมในจีนตอนใต้ โดยนายเฉินฯ ยังกล่าวถึงนโยบายสำคัญที่จะเป็นการเปิดโอกาศให้กับนักลงทุนทั่วโลกได้เข้าการลงทุนและนโยบายที่จะเข้ามารองรับเป้าหมายดังกล่าว 4 ประการ ได้แก่

1. การปฏิรูปอุตสาหกรรมนำมาซึ่งแรงกระตุ้นใหม่

มุ่งเน้นปฏิรูปอุตสาหกรรมจำนวน 6 ด้านเพื่อยกระดับให้เป็นอุตสาหกรรมสมัยใหม่ได้แก่ อุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ เคมีภัณฑ์ อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนสำคัญ วัสดุใหม่ พลังงานใหม่ ชีวะวิทยาและสุขภาพ โดยผลักดันให้อุตสาหกรรมดังกล่าวเป็นอุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น โดยมียุทศาสตร์สำคัญของการปฏิรูปอุตสาหกรรมที่จะนำมาบูรณาการ ได้แก่ การใช้อินเตอร์เน็ตบนมือถือ พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมืออัจฉริยะ ยาชีวภาพและวัสดุใหม่

2. นวัตกรรมทางเทคโนโลยีนำมาซึ่งโอกาสของการพัฒนาใหม่

สร้างโอกาสในการพัฒนานวัตกรรมของนครกว่างโจว สนับสนุนให้มีสถาบันวิจัยนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีขั้นสูงและสถาบันวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น เพื่อรองรับการพัฒนาเทคโนโลยีและโครงการการลงทุนต่าง ๆ ที่จะเข้ามาในพื้นที่ ปัจจุบันมีความร่วมมือกับเมืองความรู้ชิโน-สิงคโปร์ สนับสนุนให้เป็นพื้นที่ในการจัดตั้งสถาบันข้างต้น

3. การปฏิรูประบบและรากฐานนำมาซึ่งสิ่งแวดล้อมใหม่

ในอนาคตอันใกล้เขตหนานซาจะกลายเป็นพื้นที่มีความสำคัญต่อการลงทุนและธุรกิจของนครกว่างโจว ซึ่งปัจจุบันถูกจัดให้เป็นทั้ง “พื้นที่ยุทธศาสตร์ใหม่ระดับชาติ” และ เป็นหนึ่งในพื้นที่ของ “เขตการค้าเสรีกวางตุ้ง” ใช้ระบบ “หน้าต่างเดียว” (Single Window) เพื่ออำนวยความสะดวกและย่นระยะเวลาการดำเนินการด้านเอกสารในการนำเข้า ดำเนินระบบ “สามหนึ่ง” (three – ones) “ตรวจสอบเอกสารการนำเข้าหนึ่งครั้ง” “สุ่มตรวจคุณภาพสินค้าหนึ่งครั้ง” และ “การปล่อยสินค้าออกหนึ่งครั้ง” โดยความร่วมมือของกรมตรวจสอบและกักกันโรคและสำนักงานศุลกากรมณฑลกวางตุ้ง มีจุดประสงค์เพื่อลดขั้นตอนการนำเข้าและส่งออกสินค้า ดำเนินนโยบาย “สามร่วม” (Three Interactions) “ร่วมแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน” “ร่วมใช้ระเบียบเดียวกัน” และ “ร่วมปฏิบัติตามกฎหมายเดียวกัน” ซึ่งเป็นนโยบายปฏิรูปการจัดการของท่าเรือต่าง ๆ มีจุดประสงค์ที่จะแก้ไขลดความซ้ำซ้อน ความแตกต่างและความเหลื่อมล้ำของกฎระเบียบและระบบการจัดการของแต่ละท่าเรือให้เป็นหนึ่งเดียว

4. แนวคิดเศรษฐกิจเส้นทางสายไหมทางทะเลใหม่นำมาซึ่งการเป็นพื้นที่เปิด

มณฑลกวางตุ้งเป็นหนึ่งในจุดออกเรือตามเส้นทางสายไหมทางทะเลโบราณ เนื่องจากมีลักษณะทางภูมิ ศาสตร์ ที่ติดทะเล มีระยะห่างไหม่ไกลจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อีกทั้งยังติดกับฮ่องกงและมาเก๊า ซึ่งมีความสะดวกในการเดินทางและการทำธุรกิจระหว่างพื้นที่โดยรอบ นครกว่างโจวมีท่าเรือที่ติดต่อกับกว่า 300 ท่าใน 80 ประเทศทั่วโลก อีกทั้งยังมี การคมนาคมขนส่งที่สะดวกและทันสมัย นครกว่างโจวจึงพร้อมที่จะเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจในภูมิภาคจีนตอนใต้ใน

ไม่ช้า นครกว่างโจวยังมุ่งเสาะหาความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ โดยรัฐบาลสนับสนุนให้มีการสร้างความสัมพันธ์กับท่าเรือ เขตอุตสาหกรรม บริษัทและเมือง เสาะหาความรวมมือและการลงทุนด้านวิศวกรรม สร้างฐานการผลิต ขยายเครือข่ายการขายและการตลาด ในประเทศหรือพื้นที่ตามเส้นทางสายไหม

หลังจากที่รัฐบาลจีนออกมาประกาศยุทธ์ศาสตร์ทางเศรษฐกิจใหม่หรือที่เรียกว่า New Normal เพื่อทำให้เศรษฐกิจของประเทศเติบโตอย่างมั่นคงมากกว่าการเติบโตแบบหวือหวา รัฐบาลกว่างโจวก็มีการปรับเปลี่ยนยุทธ์ศาสตร์ทางเศรษฐกิจเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายข้างต้นอย่างรวดเร็ว โดยรัฐบาลกว่างโจวเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านนโยบาย กฎระเบียบและพื้นที่ที่เหมาะสมในการเตรียมต้อนรับการลงทุนจากต่างชาติที่คาดว่าจะหลั่งไกลเข้ามาภายหลังการเปิดเขตเสรีมณฑลกวางตุ้งซึ่งเขตหนานซาของนครกว่างโจวเป็นหนึ่งในพื้นที่สำคัญของเขตการค้าเสรีนี้เช่นกัน ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้จะมุ่งเน้นการลงทุนจากต่างชาติและเอกชนภายในประเทศไม่เน้นหนักไปที่การส่งออกสินค้าเพียงอย่างเดียว เพื่อการเติบโตเชิงคุณภาพในระยะยาวอีกประการ

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่ส่งผลการเป็นเมืองท่าของกวางโจว สามารถบรรลุ ตามวัตถุประสงค์สามประการ คือ

1. เพื่อศึกษาความเป็นมาของเศรษฐกิจของเมืองกวางโจวตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาปัจจัยทางภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อการเป็นเมืองท่าของกวางโจว

3. เพื่อศึกษาทิศทางการเจริญเติบโตของเมืองกวางโจวในอนาคต

สรุปผลการศึกษามีดังนี้

นครกว่างโจว หรือ กวางเจา เป็นเมืองเอกของมณฑล กวางตุ้ง อีกทั้งเป็นเมืองยุทธศาสตร์ที่สำคัญของเขตสามเหลี่ยมเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง ตลอดจนเป็นศูนย์กลาง การคมนาคมและ “ประตูการค้า” ที่สำคัญของจีนตอนใต้ นครกว่างโจวมีพื้นที่ 7,434 ตร.กม. มีประชากรกว่า 12.7 ล้านคน (มากที่สุดในมณฑลกวางตุ้ง) เป็นเมืองสำคัญในเขตเศรษฐกิจสามเหลี่ยมปากแม่น้ำจูเจียง และเป็นศูนย์กลางทางการค้าและธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดของจีนตอนใต้ เศรษฐกิจของนครกว่างโจวมีขนาดใหญ่เป็นอันดับ 3 ของจีน รองจากนครเซี่ยงไฮ้และกรุงปักกิ่ง และยังเป็นศูนย์กลางการค้าและการบริการ ที่สำคัญของจีน ทั้งในด้านการเงิน การค้า และการคมนาคมขนส่งของมณฑลกวางตุ้ง

กวางเจาแม้จะเป็นศูนย์กลางในการปฏิรูปเศรษฐกิจจีน แต่กวางเจายังมีภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ที่ยาวนานในรูปสถานที่สำคัญต่าง ๆ ปัจจุบันกวางเจามีบทบาทเป็นเมืองในเขตเศรษฐกิจการค้า ที่มีความ เจริญรุ่งเรืองมากที่สุดในภาคใต้ของจีน และยังได้รับสถานะเป็น หนึ่งในสามเมืองท่าที่สำคัญที่สุดของจีน อีกทั้งยังเป็นเมืองที่มีผลผลิตโดยรวมมากที่สุดด้วย นอกจากนั้นยังมีการคมนาคมขนส่งที่สะดวก ทันสมัย มีระบบรถไฟใต้ดิน รวมทั้งด้านภูมิอากาศ อาหาร การดำรงชีวิต ตลอดจนความเป็นอยู่ก็มีความคล้ายคลึงกับประเทศไทย กวางเจามีภาพลักษณ์ค่อนข้าง

แตกต่างจากเมืองทางเหนือบรรยากาศที่เต็มไปด้วย "ราชการและเป็นทางการ" แต่ในกวางเจาจะรู้สึกและรับรู้ได้ถึง "การค้าและความวุ่นวาย"

จุดเด่นของกวางโจวคือ ความเป็นศูนย์รวมการบรรจบกันของแม่น้ำทั้งจากทางตะวันออก, ตะวันตก และภาคเหนือ ทำให้มีการจราจรทางน้ำที่สำคัญอย่างมาก และยังมีเขตหวงผู่ที่ถือเป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดทางตอนใต้ของจีน แต่นอกจากการจราจรทางน้ำ ที่ส่งผลให้กวางโจวเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในมณฑลกวางตุ้งแล้ว นอกจากนี้ยังมีการขนส่งทั้งในระบบราง และถนนทางหลวงครอบคลุมในทุกทิศทาง รวมถึงยังมีสนามบินนานาชาติที่ถือว่าอยู่ในระดับแนวหน้า ส่งผลให้กวางโจวอยู่ในอันดับ 5 ของการจัดการขนส่งภายในประเทศจีนได้อย่างไม่ยากเย็นนัก

ลักษณะทางภูมิประเทศ กวางโจวนั้นเป็นพื้นที่ลาดชันจากทางตะวันออกเฉียงเหนือ ไปทางตะวันตกเฉียงใต้ สภาพอากาศเป็นกึ่งเขตร้อน อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ 21.8 องศาเซลเซียส ปริมาณน้ำฝนอยู่ที่ 1,694 มิลลิเมตร ซึ่งจุดเด่นคือ การมีช่วงหน้าร้อนที่ยาวนาน ไม่มีหน้าหนาว ส่งผลให้ต้นไม้มีความเขียวขจี และดอกไม้เบ่งบานตลอดทั้งปี จนได้รับการขนานนามว่าเป็น "เมืองดอกไม้"

อุตสาหกรรมหลักของเมืองกวางโจวที่ขึ้นชื่อคือ การต่อเรือ, สิ่งทอ, โรงกลั่นน้ำตาล, เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือน, คอมพิวเตอร์, ปิโตรเคมี, ผลิตภัณฑ์จากยาง และเสื้อผ้า ขณะที่การกสิกรหลัก อาทิเช่น ข้าว, อ้อย, ผลไม้, ปลาน้ำจืด และพืชน้ำมัน โดยกวางโจวถือเป็นเมืองที่มีความเติบโตทางเศรษฐกิจรวดเร็วอย่างมาก รวมถึงเป็นศูนย์กลางการค้ากับต่างประเทศ จุดเด่นที่หลายคนรู้จักดีก็คือ งานแสดงสินค้าสำคัญซึ่งมีชื่อเสียงอย่างมาก กว่างโจวยังมีฐานอุตสาหกรรมที่เข้มแข็งและเป็นฐานการผลิตที่ใหญ่เป็นอันดับ 2 ในเขตเศรษฐกิจปากแม่น้ำจูเจียง และยังเป็นผู้นำในอุตสาหกรรมต่างๆ เช่น อุตสาหกรรมรถยนต์ เคมีภัณฑ์ สิ่งทอและเครื่องแต่งกาย ของเด็กเล่นและกิฟท์ช้อป การแปรรูปน้ำมัน อาหารแปรรูป เครื่องหนัง และเวชภัณฑ์ เป็นต้น โดยเฉพาะอุตสาหกรรมรองเท้า กว่างโจวถือเป็นแหล่งผลิตรองเท้ารายใหญ่ของจีน จากข้อมูลทางสถิติของสมาคมอุตสาหกรรมรองเท้าของจีน (China Shoe Industry Association) พบว่า ทั่วโลกมีการผลิตและจำหน่ายรองเท้าปีละ 10 ล้านคู่ โดยผลิตที่จีนประมาณ 6 ล้านคู่ และครึ่งหนึ่งของรองเท้าที่ผลิตในจีนหรือ 3 ล้านคู่ผลิตขึ้นที่กว่างโจว

กว่างโจวเป็นตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคที่สำคัญของจีนมานาน มีบริษัทต่างชาติเข้ามาลงทุนผลิตสินค้าเป็นจำนวนมาก เช่น บริษัท Procter & Gramble ได้เข้ามาจัดตั้งสำนักงานใหญ่ประจำตลาดจีนขึ้นในกว่างโจว รวมทั้งโรงงานผลิตสินค้าทุกชนิด บริษัทผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคที่สำคัญรายอื่นๆ ได้แก่ บริษัท Colgate-Palmolive, San Miguel, Wrigley, Kellogg, Avon และ PepsiCo กว่างโจวยังเป็นศูนย์กลางการค้าส่งและปลีกและกระจายสินค้าที่ใหญ่ที่สุดในจีน โดยเฉพาะสินค้าเครื่องแต่งกาย รองเท้า ของเด็กเล่นและกิฟท์ช้อป ส่งไปยังเมืองต่างๆ ทั่วประเทศ รวมไปถึงเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุโรป และสหรัฐอเมริกา ทำให้ผู้ผลิตและกระจายสินค้าส่วนใหญ่จะเข้ามาตั้งบริษัทขนส่งในกว่างโจวเพื่อหาช่องทางกระจายสินค้าในมณฑลกว่างตงและมณฑลจีนตอนใต้อื่นๆ ปัจจุบันกว่างโจวมีบริษัทค้าปลีกประมาณ 12,000 รายและบริษัทกระจายสินค้า 17,000 ราย นำเข้าและกระจายสินค้าจากเมืองต่างๆ ในมณฑลและส่งไปขายยังเมืองต่างๆ

ความสำคัญของกวางโจวนั้น สามารถพิสูจน์ได้จากความพยายามของรัฐบาลแดนมังกร ที่ต้องการจะสร้างให้กวางโจวเป็นศูนย์กลางของทั้งการเงิน, เทคโนโลยี, อุตสาหกรรมขนาดย่อม, การขนส่งทางตอนใต้ของจีน รัฐบาลกว่างโจวก็มีการปรับเปลี่ยนยุทธ์ศาสตร์ทางเศรษฐกิจเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายข้างต้นอย่างรวดเร็ว โดยรัฐบาลกว่างโจวเตรียมความพร้อมทั้งทางด้านนโยบาย กฎระเบียบและพื้นที่ที่เหมาะสมในการเตรียมต้อนรับการลงทุนจากต่างชาติที่คาดว่าจะหลั่งไกลเข้ามาภายหลังการเปิดเขตเสรีมณฑลกวางตุ้งซึ่งเขตหนานซาของนครกว่างโจวเป็นหนึ่งในพื้นที่สำคัญของเขตการค้าเสรีนี้เช่นกัน ยุทธศาสตร์ดังกล่าวนี้จะมุ่งเน้นการลงทุนจากต่างชาติและเอกชนภายในประเทศไม่เน้นหนักไปที่การส่งออกสินค้าเพียงอย่างเดียว เพื่อการเติบโตเชิงคุณภาพในระยะยาวอีกประการ

การวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ว่า

จากงานวิจัยครั้งนี้ จะเห็นว่า ปัจจัยทางภูมิศาสตร์หลายอย่างที่สนับสนุนให้เมืองกวางโจวเป็นเมืองท่าที่สำคัญ โดยจะขึ้นอยู่กับที่ตั้ง ภูมิศาสตร์ ภูมิประเทศ และการคมนาคม โดยปัจจัยทั้งหมดได้ส่งผลให้เมืองกวางโจวมีการพัฒนาในเรื่องการคมนาคม การขนส่ง การเป็นฐานการผลิตให้กับบริษัทต่างชาติ ตลอดจนปรับนโยบายทางเศรษฐกิจเปิดกว้าง จึงทำให้ดึงดูดเม็ดเงินจากต่างชาติมหาศาล ซึ่งสอดคล้องกับ ปัจจัยที่กำหนดที่ตั้งอุตสหกรรมและทฤษฎีการขนส่งที่กวางโจวมีศักยภาพที่พร้อมในทุกๆด้านจึงเป็นเหตผลสำคัญที่ทำให้กวางโจวเป็นเมืองท่าที่สำคัญของประเทศจีน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีเส้นทางการเดินเรือในเมืองกวางโจวเพิ่มมากขึ้น
2. รายละเอียดเกี่ยวกับท่าเรือต่างๆในกวางโจว
3. แผนนโยบายเศรษฐกิจของประเทศจีน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาษาจีนเพื่อเป็นประโยชน์ในการเข้าถึงข้อมูลอย่างไม่จำกัด
2. ศึกษาข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่างประเทศเพื่อได้รับข้อมูลเนื้อหาที่หลากหลายและละเอียดมากยิ่งขึ้น
3. เนื่องจากเศรษฐกิจเมืองกวางโจวมีความสอดคล้องกับเมืองใกล้เคียง หาข้อมูลประกอบจากมณฑลกว่างตงควบคู่เพิ่มเติมเพื่อการวิเคราะห์ที่ดีมากยิ่งขึ้น

ข้อจำกัดในการทำวิจัยครั้งนี้

1. ความหลากหลายทางภาษาของแหล่งข้อมูล.พบปัญหาด้านภาษา เนื่องจากบางทีผู้ศึกษาต้องการข้อมูลเชิงลึกในเมืองกวางโจว และข้อมูลเป็นภาษาจีน ทำให้ยากต่อการถอดความให้เป็นภาษาไทย
2. หนังสือเกี่ยวกับกวางโจวมีให้ค้นคว้าน้อยจึงทำให้เป็นอุปสรรคในการค้นหาข้อมูล
3. พบปัญหาในเรื่องของเวลาที่มีจำกัดทำให้ไม่สามารถได้ข้อมูลที่มากพอต่อการทำวิจัย

บรรณานุกรม

กิจกรรมหลักในโลจิสติกส์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://www.technosriracha.ac.th/dln/puie/logis/targetLogis.ppt (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

กรมการขนส่ง. ความหมายของการขนส่ง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://chonburi.dlt.go.th/ks/kitsana.ppt (สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

กวางโจว. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 20 มีนาคม พ.ศ.2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.chineseabroadstudycenter.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539127354&Ntype=7)

คล่อง ศิรประภาธรรม. กวางตุ้ง-กวางเจา. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ : สุขภาพใจ, 2549.

นำเข้าไชน่าดอทคอม. แนะนำตลาดในกวางโจว. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.numkao-china.com/index.php?mo=3&art=522217)

ไทยรัฐออนไลน์. รู้จักกวางโจว รู้จักเมืองดอกไม้. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.thairath.co.th/content/124943)

ผู้จัดการออนไลน์. กว่างโจว : เปิดประตูเมืองแพะสู่แดนมังกร. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ.2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.manager.co.th/China/ViewNews.aspx?NewsID=948000 0027172)

พี่วุฒิ & พี่เคท [นามแฝง]. กวางเจารอบสอง-แหล่งเที่ยวที่น่าสนใจ. พิมพ์ครั้งที่1. กรุงเทพฯ :

ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2553.

สิริปรียา สนใจ. ผจญภัยในกวางโจว. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2558 (เข้าถึงได้จาก https://www.gotoknow.org/posts/462857)

สำนักงานยุทธศาสตร์การพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์. ท่าเรือกวางเจา (GUANGZHOU PORT). [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 8 มีนาคม พ.ศ.2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.chinese lawclinic.moc.go.th/info/info_detail.php?idcont=29&idcontsub=500)

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน. มณฑลกวางตุ้ง. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2558 (เข้าถึงได้จากhttp://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/china-economic-business/result.php ?SECTION_ID=442&ID=15346)

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน. มณฑลกวางตุ้ง. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 5 มีนาคม พ.ศ. 2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/aboutchina/country/ guangdong city.php)

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน. ภูมิศาสตร์ทั่วไปของมณฑลกวางตง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก http://www.thaibizchina.com/thaibizchina/th/about- china/country/ (สืบค้นเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

ศูนย์แนะแนวศึกษาต่อประเทศจีน. กวางเจา (Guangzhou). [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.thai2china.com/town_guangzhou.htm)

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. ข้อมูลพื้นฐานเมืองกวางโจว. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

http://th.wikipedia.org /wiki/%E0%B8%81%E0 %B8%A7%E0%B9%88%E0

%B8%B2%E0%B8%87%E0%B9%82%E0%B8%88%E0%B8%A

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. ประชากรมณฑลกวางตง. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%A1%E0%B8%93%E0%B8%91%E0%B8A

5%E0B8%81%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%87%E0%B8%95%E0%B8%B8%E

0%B9%89%E0%B8%87#.E0.B8.81.E0.B8.B2.E0.B8.A3.E0.B9.81.E0.B8.9A.E0.B9.88

(สืบค้นเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ. 2557)

China Eastern Airline. Guangzhou. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2558 (เข้าถึง

ได้จากhttp://us.ceair.com/muovc/main/th_TH/Static_pages/Destinat ion_Guangzhou

.html)

China Knowledge Online. Guangzhou (Guangdong) City Information. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูล

เมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.chinaknowledge.com/

\CityInfo/City.aspxRegion=Coastal&City=GuangzhouX)

Chinese Abroad Study Center (CASC).กวางโจว (GUANGZHOU). [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก

http://www.123tochina.com/web/news_detail2.asp?id=75 (สืบค้นเมื่อวันที่ 14 พศฤจิกายน

พ.ศ. 2557)

HotelTravel. History of Guangzhou. [ออนไลน์]. สืบค้นข้อมูลเมื่อวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ. 2558 (เข้าถึงได้จาก http://www.hoteltravel.com/th/china/guangzhou/history-of-guangzhou.htm)

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวพรปวีณ์ ด่านมิ่งเย็นวงศ์
ที่อยู่	52 ซอย 14/1 ถ.เจริญนคร แขวงคลองต้นไทร เขตคลองสาน
	จ. กรุงเทพฯ 10600
เบอร์โทรศัพท์	087-353-6993
วันเกิด	16 พฤศจิกายน พ.ศ. 2536
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนศึกษานารี กรุงเทพ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนอัสสัมชัญศึกษา บางรัก สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาอักษรศาสตร์บัณฑิต วิชาเอก เอเชียศึกษา สาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม

แบบโอนลิขสิทธิ์สารนิพนธ์

สาขาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้าพเจ้า นางสาวพรปวีณ์ ด่านมิ่งเย็นวงศ์

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกเอเชียศึกษา ภาษาจีน

ชื่อสารนิพนธ์ บทบาทของเมืองกวางโจวกับการเป็นเมืองท่าที่สำคัญ

อาจารย์ที่ปรึกษา ศาสตราจารย์ ดร. วิชัย ศรีคำ

ที่อยู่ที่ติดต่อได้ภายหลังสำเร็จการศึกษา 52 ซอย 14/1 ถ.เจริญนคร แขวงคลองต้นไทร เขต คลองสาน จ. กรุงเทพฯ 10600

หมายเลขโทรศัพท์ 087-353-6993

ลิขสิทธิ์ของสารนิพนธ์อันเป็นผลมาจากการศึกษาเล่าเรียนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรระดับปริญญาบัณฑิต ข้าพเจ้ายินดีโอนลิขสิทธิ์ตามมาตรา 17 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติ ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เป็นของคณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีกำหนดตลอดอายุการคุ้มครองลิขสิทธิ์

ลงนามผู้โอน

(พรปวีณ์ ด่านมิ่งเย็นวงศ์)

นามผู้รับโอน

( )

วันที่ 8 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2558